

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 23

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 11 de març del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1836/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a mesures per a la reducció de professorat interí. 1055
 - 2) RGE núm. 1878/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats electorals. 1056
 - 3) RGE núm. 1884/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entrada en funcionament dels 24 llits que el conseller va prometre per a l'hospital de Can Misses. 1057
 - 4) RGE núm. 1886/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vaga de metges a les Illes Balears. 1058
 - 5) RGE núm. 1885/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vaga de metges a Menorca. 1059
 - 6) RGE núm. 1810/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a pla de sostenibilitat de la costa. 1060
-
-

7) RGE núm. 1881/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a liberalització del sòl. 1061

8) RGE núm. 1883/08, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de la base d'Españair a les Illes Balears. 1062

9) RGE núm. 1879/08, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de sanejament. 1063

10) RGE núm. 1880/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fons de cooperació. 1064

11) RGE núm. 1882/08, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suspensió de la II edició de l'Art Colonia a Palma. 1065

12) RGE núm. 1833/08, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a l'Escola Balear de l'Esport. 1066

13) RGE núm. 1887/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a crítics de la llei d'habitatge. 1054

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2785/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a situació actual de la justícia a les Illes Balears i la futura transferència. 1066

III. MOCIÓ RGE núm. 1661/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transport aeri a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 389/08, (Rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 1846/08). 1076

IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 2003/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a traspàs de competències als consells insulars, (Rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 2591/07). 1082

2) RGE núm. 2168/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a la creació de la capitania marítima de Menorca. 1087

V. Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici del 2007. 1091

Declaració institucional sobre el conflicte del Sàhara Occidental 1091

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats. Demanaria a tothom per favor que entri a la cambra, donat que s'ha decidit fer un minut de silenci, convindria que no entréssim ni sortíssim durant aquests moments. Els uixers ho volen dir per favor.

Bon dia senyores i senyors diputats. Tant la Mesa del Parlament com els diferents portaveus, han estat d'acord en començar aquest plenari amb un minut de silenci, en record de les 192 víctimes mortals que es varen causar a l'atemptat del dia 11 de març del 2004 a Madrid. Avui fa just 4 anys.

Per tant, si els pareix bé farem aquest minut de silenci.

(Aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 1887/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a crítics de la llei d'habitatge.

A l'ordre del dia d'avui en primer lloc hi ha preguntes i se'ns ha demanat que es pogués passar la darrera pregunta, la número 13, formulada per la Sra. Diputada Maria Rosa Estaràs i Ferragut del Grup Parlamentari Popular, que era la darrera, a la primera. Hi està d'acord la que ha de fer la pregunta i el Sr. President per respondre.

Per tant, Sra. Estaràs té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. President. En primer lloc abans de començar el torn de preguntes, felicitar el Molt Hble. Sr. President pels resultats obtinguts el passat diumenge a les eleccions de dia 9 de març.

I començant amb la pregunta que teníem formulada. Sap el President que el passat dia 1 de març, en el marc d'unes jornades en el Col·legi d'Arquitectes, el conseller d'Habitatge del seu Govern declarà que: "aquells que critiquen les polítiques d'habitatge del Govern ho fan amb les butxaques plenes". Digué també que: "en els darrers anys s'ha produït un enriquiment completament brutal i absurd dels sectors empresarials liderats pels promotors". Així mateix, els advertí que: "s'ha acabat el negoci".

La pregunta que li faig és molt concreta, Sr. President, quina opinió té vostè al respecte? Ha guanyat qualcú amb aquestes declaracions? Està vostè d'acord amb el que va dir el Sr. Conseller? Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Estaràs. Agrair-li la felicitació. En relació a la pregunta dir-li que jo crec que tothom sap que durant aquests darrers anys els habitatges han estat cars i per tant, hi ha hagut un moviment important de doblers en relació a aquest tema. Jo, com se suposa, no culp absolutament ningú, ni crec que tots els que critiquen la llei la critiquin per això. Jo crec que al final els promotors fan allò que les permeten fer les institucions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sr. President. Celebr que vostè no estigui d'acord amb el seu conseller. La comissió de la CAEB, en una sessió urgent qualificà aquestes declaracions de "greus, inapropiades i desafortunades". Bàsicament perquè aquestes declaracions no conviden a crear feina, ni conviden a tenir un clima de pau per poder seguir creant ocupació i seguir fent créixer l'economia. Vostè sap que el més idoni és governar sempre a favor de tot el món i mai en contra de ningú. Li he de dir Sr. President, que els empresaris de l'habitatge han estat injustament tractats pel seu conseller d'Habitatge. Bàsicament perquè ells han estat els que han creat en els darrers anys moltíssima riquesa i molts llocs de feina.

El problema de l'habitatge no es pot resoldre només amb una sola mesura, han de ser moltes mesures i sense cap dubte no pot ser mai la construcció en sòl rústic que du la Llei de l'habitatge. Tal vegada aquestes declaracions s'explicarien perquè a aquesta llei li falta almanco la meitat del suport del seu Govern i com que el President i el conseller no tenen el suport del seu Govern, per això va tenir un moment d'eufòria i va arremetre contra els promotors i constructors allò que no podia fer contra els seus propis socis.

Crec Sr. President que ara és el moment de donar certeses, dir definitivament quin projecte d'habitatge tenim, ens presenta aquest Govern, si tenim el suport o no del seu Govern i definitivament abandonar l'opció de construir en sòl rústic, que no ajuda a ningú i que a més hi estan d'acord Unió Mallorquina, el Partit Popular i pareix ser que el BLOC.

Moltes gràcies Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Jo crec que aquest Govern té la satisfacció de tenir un conseller que coneix molt bé quines són les problemàtiques en matèria d'habitatge i crec que sobre aquesta qüestió és un vertader especialista. Jo només vull recordar que tots els informes de conjuntura, tant de la Caixa, com informes del Consell Econòmic i Social, tots deixen ben palès que durant aquests darrers anys hi ha hagut un preu molt dels habitatges i que això ha afectat moltes famílies de les Illes Balears, els joves han de fer més d'un 80% d'esforç en relació al seu sou, les famílies prop d'un 60%. Això fa que moltes famílies i molta gent jove no hagin pogut pagar aquests preus de l'habitatge. Quan realment tot indica que sobrepassar un esforç del sou del 30% és anar en contra d'altres qüestions bàsiques que afecten les famílies.

Jo crec que hi ha una equivocació. La Constitució tracta l'habitatge com un bé bàsic, no com un simple bé de consum. Per tant, crec que el conseller està amb allò que és cert, hem de posar sòl i habitatges a més bon preu per tal d'aconseguir una rebaixa dels preus del conjunt de l'habitatge. Subvencionar habitatge car i mantenir preus cars no crec que sigui la solució. Això és el que volem fer mitjançant la Llei d'habitatge i ho volem fer conjuntament amb tothom. Per tant, seguirem implicant a promotors i constructors en aquesta feina.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.1) Pregunta RGE núm. 1836/08, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a mesures per a la reducció de professorat interí.

La següent pregunta que serà la número 1 de l'ordre del dia és la presentada pel Sr. Miquel Àngel Llauger. Sr. Llauger té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera d'Educació, és una realitat coneguda, especialment per als que hem estat en el sector de l'ensenyament, l'excessiu nombre de professorat interí que hi ha en els nostres centres d'ensenyament públic, tant de primària com de secundària i la poca estabilitat dels claustres que dona aquest excessiu nombre de professorat interí. Això du un seguit de problemes com la dificultat perquè hi hagi continuïtat en la línia educativa dels centres, o la dificultat perquè els diferents centres puguin dur a terme un projecte educatiu propi, que estigui en consonància amb el seu alumnat específic, amb les característiques de l'entorn.

Jo crec que en vista d'aquestes circumstàncies, ens agradaria fer la pregunta de quines mesures té previstes el Govern per incidir en aquest estat de coses? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. La consellera d'Educació Sra. Galmés té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Llauger, les principals mesures que pensa posar el Govern estan contemplades dins del Pla per l'estabilitat del professorat i per la millora del sistema educatiu que es va signar el passat 4 de febrer amb els sindicats. Aquest pla inclou no només un concurs-oposició per cobrir 2.500 places d'oferta pública de l'any 2008 al 2011, que afectaran almanco en una convocatòria a tots els cossos docents, sinó que a més té en compte garanties de què els interins que puguin estar en els centres, hi estiguin per tres anys, el Pla d'estabilitat. Per tant, garantim la possibilitat que els claustres puguin dur endavant projectes i hi hagi l'estabilitat necessària.

Avui hi ha una mesa tècnica per al concurs-oposició d'enguany de 500 places, són 2.500, 500 enguany. I a aquesta mesa tècnica es duran a més propostes per millorar el sistema de concurs-oposició. És a dir, el concurs es farà per illes, l'oposició se farà per illes i els tribunals seran de cada una de les illes. Això redundarà en estalvi d'allò que suposa el desplaçament de tribunals, perquè encara devem el trasllat dels tribunals del 2004, 2005 i 2006, el del 2007 l'hem pagat, amb una quantitat de 108.000 euros pendents. Tot això es reduirà i a més, concursaran a places concretes per a cada una de les illes. Això és fonamental per garantir l'estabilitat a les places de difícil provisió, com passa molt sovint a Eivissa, Formentera i a Menorca.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula el diputat? No.

I.2) Pregunta RGE núm. 1878/08, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultats electorals.

Passam doncs a la següent pregunta que formula la diputada Sra. Rosa Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Presidència, la meua pregunta vol fer una doble valoració, li demana una doble valoració en relació als resultats electorals i com aquests afectaran les nostres illes. Dic una valoració perquè m'agradaria que per un cantó em donés l'opinió del Govern respecte a com afectarà aquesta renovada i ampla confiança que els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears li han fet al Partit Socialista.

I per altra banda, m'agradaria també que valorés quins resultats hi haurà, o com ens afectarà que un altre cop el Sr. José Luís Rodríguez Zapatero pugui ser el president de l'Estat espanyol. Sr. Conseller, aquesta és la meua pregunta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Alberdi. Em diuen els membres de la Mesa que només pot fer una sola pregunta. Vol contestar? Sr. Moragues té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, és un poc prest encara per poder avaluar les repercussions dels resultats electorals de diumenge passat. Dir-li també que el Govern no ha fet cap valoració al respecte encara. Sí que li puc dir que les eleccions generals han dissenyat un mapa en el qual sembla garantida la continuïtat del President Zapatero, atès que el PSOE ha estat el partit més votat i amb més clares possibilitats per tant, de formar Govern. No podem oblidar tampoc que hi ha un partit de l'oposició, que si bé no ha vist realitzades les seves naturals expectatives de victòria, consolida les seves posicions. El Govern ha de tenir en compte idò un partit a l'oposició numèricament fort i amb el qual vol comptar, més enllà de les polítiques que posi en marxa.

En aquest sentit dir-li que estic molt d'acord amb les paraules del propi Sr. Zapatero quan a la mateixa nit electoral va dir que: "*governaré excluyendo la confrontación y buscando el acuerdo en los temas de Estado*". Estic convençut que els ciutadans de les Illes Balears tindran de nou a Madrid un govern que creu en la lleialtat institucional i en la cohesió social i territorial, més enllà dels colors polítics en el mapa autonòmic d'Espanya. Els ciutadans de les Illes Balears tindran a Madrid un govern que els farà costat. El President Zapatero fa uns dies només es comprometia aquí a Palma, a millorar el sistema de finançament, convenir importantíssimes inversions en transport públic i a participar activament en l'ambiciós Pla de rehabilitació de la Platja de Palma. Els ciutadans de les Illes Balears tenen l'avantatge que ja coneixen el Govern del President Zapatero i per açò mateix han donat a les

candidatures del PSOE un gran suport electoral. El més alt suport electoral dels darrers 22 anys i açò alguna cosa significa.

En resum, amb els resultats de dia 9 a la mà, a les Illes Balears com a la resta d'Espanya tots els ciutadans, els que han votat una opció o els que n'han votat una altra, tots tenen un horitzó de futur que han de poder afrontar amb raonable seguretat. Açò dóna estabilitat i confiança que és allò que la gent vol i necessita i allò que aquest Govern promou.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues.

I.3) Pregunta RGE núm. 1884/08, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a entrada en funcionament dels 24 llits que el conseller va prometre per a l'hospital de Can Misses.

La següent pregunta la formula la Sra. Carmen Castro del Grup Parlamentari Popular. Sra. Castro té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, vostè ara fa 6 mesos, el mes de setembre, va informar en aquest Parlament que per pal·liar la saturació de l'Hospital de Can Misses, sobretot de cara als mesos de gener, febrer i març per l'augment de demanda que hi ha per la grip i la (...) de processos respiratoris, posaria en marxa 24 llits més d'hospitalització a la tercera planta del dit hospital.

Veient que a hores d'ara aquests llits segueixen sense funcionar, li demanaria Sr. Conseller quan pensa passar de les paraules als fets i posar en marxa aquests 24 llits?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castro. Vol fer ús de la paraula? Té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, com vostè sap molt bé, l'Hospital de Can Misses en aquest moment està millorant les seves instal·lacions, és una obra complexa i nosaltres estam fent unes obres de millora mantenint l'activitat assistencial del centre, perquè els professionals puguin treballar amb garanties, igualment les persones que hi estan ingressades.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sra. Castro, vol fer ús de la paraula?

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, allò que li vull recordar al Sr. Conseller és que la saturació de l'hospital durant el mes de gener per falta de llits va ser pràcticament a diari, l'hospital estava saturat. El Servei balear de Salut, segons les seves pròpies fonts, l'ocupació del centre durant desembre i gener d'aquest any va ser del 92%, un 10% més que el mateix període de la temporada anterior. UGT va denunciar la situació i va demanar fets per pal·liar aquesta situació. Evidentment no es va fer res, només paraules. El gerent va dir que la saturació era inevitable fins el 2001. També va dir que s'adequarien les estades mitjanes dels pacients, això què vol dir? Donar altes abans d'hora. Li record al gerent que les altes les han de donar els metges. I també va dir que s'estaven derivant pacients a la Policlínica del Roser quan faltaven llits a l'hospital.

Sr. Conseller, arriba el mes de febrer i segueixen sense estar operatius els llits, la saturació segueix augmentant, hi ha malalts hospitalitzats en el servei d'urgències, hi ha malalts que passen dos dies als boxs d'urgències, sense poder rebre visites i amb el malestar que això suposa per a ells. I amb tot això, seguim sense els 24 llits que segons vostè hi estan fent millores, unes millores als quiròfans, allò que ja es varen trobar començat, l'obra que nosaltres teníem projectada, vostès la varen descartar només arribar. Tot esperant el 2011, que segons diuen, l'hospital ja estarà fet. Espero que es donin pressa perquè de moment no tenen ni tan sols els terrenys.

Miri, li vull llegir una cosa que va sortir en premsa ara fa un any exactament, el 10 de març del 2007. "*El pacto progresista recrimina a la consellera de Salud su desidia y señala que el centro de Can Misses sufre una saturación que ha motivado la necesidad de utilizar los pasillos del servicio de urgencias para ubicar a los pacientes que no caben en planta. De toda esta situación saca provecho -entrecomillado- "la medicina privada" que cada día recibe más pacientes derivados de la salud pública*". Sr. Conseller, per favor, posi's en marxa, deixi les paraules, passi als fets perquè la seva inoperància i la seva mala gestió ha duit a l'hospital a una situació límit de la que difícilment sortirà!

Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri jo no estaria especialment orgullós de la gestió que varen fer vostès els darrers 4 anys a Eivissa i a Can Misses. Una demanda de nou equipament hospitalari, hi havia un estudi de l'any 2005, nosaltres el vàrem trobar dins un calaix. Nosaltres en 8 mesos hem presentat un Pla funcional perquè sigui una realitat una infraestructura hospitalària a Eivissa. Hem finalitzat unes obres al quiròfan, hem fet una nova sala d'endoscòpia per treballar amb seguretat. I no passi pena, que molt properament les obres

d'ampliació d'urgències, les obres d'ampliació de l'àrea d'atenció a l'usuari, les àrees d'hospitalització noves a la tercera planta i les àrees que possibilitaran tenir 24 llits molt aviat començaran. Vostès no ho varen fer, nosaltres ho farem, no passi pena.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs.

I.4) Pregunta RGE núm. 1886/08, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vaga de metges a les Illes Balears.

La següent pregunta la formula la Sra. Aina Maria Castillo del Grup Parlamentari Popular. Sra. Castillo té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, xerram de present i xerram de futur que crec que és allò que als ciutadans d'aquesta terra els interessa. Des que aquesta comunitat va rebre les transferències sanitàries, ara fa 6 anys, en aquesta comunitat de gestió socialista i de gestió del Partit Popular, no hi ha hagut cap vaga de facultatius. Per primera vegada des que la comunitat autònoma té la responsabilitat de gestionar la salut i els serveis sanitaris de tots els ciutadans, resulta que la passada setmana vàrem tenir aquesta primera vaga de facultatius que ha fet que pràcticament la meitat dels metges estiguessin en vaga i que més de 4.000 usuaris de la sanitat pública de les Illes Balears hagin patit els seus efectes, especialment els ciutadans que han vist anul·lades les consultes i les intervencions quirúrgiques.

Davant d'aquesta situació Sr. Conseller, jo me deman i per això ve motivada aquesta pregunta, no entraré en el fons de les negociacions, què ha fet vostè? Primer de tot res, no va fer res, va repartir propaganda electoral, acudint als mítings, però no va fer res i segon, va dir una mentida corroborant les paraules del seu portaveu socialista, dient que aquesta vaga era provocada pel Partit Popular que s'havia reunit amb el Sindicat Metge, cosa que és absolutament falsa i que a més, vostè sap que tots els metges que estaven en vaga no són del Partit Popular, precisament n'hi ha molts que tenen afiliació socialista. Per tant, jo crec que això ha estat un exemple sense precedents de la desacreditació de la classe metge de la nostra comunitat, que esper sincerament Sr. Conseller que no tengui conseqüències.

Però ara ja han passat les eleccions, ara ja no té aquesta excusa Sr. Conseller i per tant, ara que segueix convocada aquesta vaga, demà si no vaig equivocada a Menorca i Eivissa, passat demà, la vaga dels MIR i dia 25 a Mallorca. Jo li deman al conseller, quins motius creu que tenen els metges d'aquesta comunitat autònoma Sr. Conseller per seguir en vaga?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Sr. Thomàs té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, jo crec que aquesta pregunta que vostè fa la primera que hauria de contestar és vostè mateixa, vostè ha gestionat la sanitat durant quatre anys i cap dels problemes que estan damunt la taula, vostè ho sap, són nous. Són problemes no resolts i són problemes no resolt per vostè. Després li podria demanar a un sindicat determinat per què ha canviat d'actitud en referència a com s'han de fer les coses davant determinats problemes. Nosaltres evidentment no som els responsables de la seva mala gestió, ni del canvi d'actitud del Sindicat Metge.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Vol fer ús de la paraula la Sra. Castillo?

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, veig que aquesta legislatura no es farà res en sanitat més que espenyar les coses que ja estan fetes. Vostè Sr. Conseller, permeti'm que li ho digui, durant vuit mesos que du en la seva responsabilitat l'únic que ha fet ha estat seguir els projectes que va deixar resolts el Partit Popular. Per suposat que hi ha més qüestions, però vostè té la seva responsabilitat Sr. Conseller, jo li oferesc la meua col·laboració, però li deman responsabilitat davant una vaga que..., no insulti els metges, no desacrediti els metges polititzant la sanitat Sr. Conseller i posi fil a l'agulla perquè milers de ciutadans no hagin de patir una altra vegada els efectes d'aquesta protesta sindical.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Castillo. Té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Castillo, li deman per favor que no digui mentides, jo no he insultat els metges en cap moment i de les meves paraules no ha sentit dir que era una vaga política. Jo sempre he dit que ens cridava l'atenció un canvi d'actitud d'un determinat sindicat. Jo no he criticat els metges, jo som metge i continuaré fent de metge. En això pot estar ben tranquil·la.

La irresponsabilitat són del caramull de problemes que vostè ha deixat sense respondre. Jo no he desacreditat els metges en cap moment. El Sindicat Metge s'ha reunit amb vostè i no s'ha reunit amb altres partits polítics i això és així. Nosaltres hem tengut la porta a la negociació en tot moment. És molt difícil negociar amb qualcú que no es vol asseure a la taula i s'absenta de les negociacions. Evidentment els metges

tenen molts de problemes, vells problemes que si volem solucionar haurem de solucionar entre tots. Però allò que no és de rebut són demandes salarials que demanen augments d'un 60% en determinats conceptes. Vostè ens va deixar 250 milions de deute, nosaltres no podem assumir, vostè ho sap, demandes que en aquests moments suposen 30 milions d'euros. Si vol negociar el Sindicat Metge sap que té la taula preparada, sap que hem tancat dos temes molt importants amb altres sindicats. I allò que és curiós és que els residents, els MIR, facin vaga quan vostè no els ho va solucionar, els va deixar a 10 euros l'hora i nosaltres hem signat amb altres sindicats un acord que puja a 17 euros l'hora, un 38%. El que no s'entén és que continuïn fent vaga.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs.

I.5) Pregunta RGE núm. 1885/08, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vaga de metges a Menorca.

La següent pregunta és la que formula la Sra. Assumpta Vinent. Sra. Vinent té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut, Menorca és l'illa de Balears allà on segons les dades publicades s'han notat més els efectes de la vaga de metges que hi va haver a principis de març. Per tant, la pregunta és quina conseqüència considera el conseller que ha tingut per als pacients i els malalts de Menorca aquesta vaga que es va fer fa uns dies?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vinent. Sr. Conseller té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, els serveis mínims que estaven establerts i els professionals que no varen donar suport a la vaga, són molts més dels que li varen donar suport, han cobert les necessitats assistencials a l'illa de Menorca. Un mínim de pacients han hagut de sofrir trastorns assistencials. Jo l'únic que vull és aprofitar per demanar disculpes perquè un servei de salut bàsic com és el sanitari durant dos dies no es va donar de manera adequada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Vinent té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, bé hi ha dades contradictòries, el Sindicat de Metges diu que és el 95%, l'ib-salut diu que és del 50% el seguiment de la vaga. Però açò no és el més important, el més important és que s'ha de millorar l'assistència mèdica a Menorca. Si no es posa solució, entram en una dinàmica que és perillosa perquè continuaran les vagues i fa molts d'anys que malalts, qualsevol ciutadà, com els mateixos metges demanen el mateix, més assistència mèdica i més especialistes de qualitat a l'illa de Menorca. A ningú li agrada que el deixin sense atendre, que hi hagi malestar i que li canviïn les dates d'operacions o totes les consultes programades. Però no per açò pensem que les demandes dels metges no siguin justes. Crec que a més de justes, podríem dir necessàries per pal·liar d'una vegada per totes la manca d'especialistes que pateix Menorca des de fa moltíssim temps i vostè ho sap i ho coneix, igual que ho coneixem tots els que vivim a Menorca.

És cert que els metges cobren una bona nòmina, açò no ho hem de negar, però es tracta d'especialistes, de personal molt qualificat i que vertaderament tenen a les seves mans vides humanes, persones humanes, gent amb molts de problemes. Com sempre, pateixen aquests efectes de la vaga els usuaris, els ciutadans i els polítics també perquè de vegades estam malalts. Ens passam el temps discutint qui ho ha fet pitjor, açò ho demostram a cada plenari i açò no és just per als malalts ni ciutadans. Els mateixos usuaris són els que demanen solucions, volen especialistes, volen una atenció de primera i volen ser igual que la resta d'Espanya. Fins avui no ho hem aconseguit, hem d'anar tots a l'una per poder-ho fer possible d'una vegada per totes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vinent...

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Un segon, no he acabat. Vull felicitar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acceleri perquè s'ha passat del temps.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Vull felicitar el Partit Socialista per haver guanyat i esperar que ara reclamin per a les Illes allò que vertaderament necessitam.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vinent. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la veritat és que ja m'he perdut un poc perquè ha anat per molts de costats. La dada real del seguiment de la vaga, si m'escolta, la dada real és molt diferent a la que vostè dona, un 33,5 el primer dia i un seguiment a atenció primària d'un 5%, i això és la dada real perquè és la que nosaltres podem descomptar de la nòmina, tots els altres comptes que fa altra gent són falsos, perquè sinó que ens donin els noms i els descomptarem de la nòmina, el que val és això, nosaltres podem descomptar de la nòmina un 33% a la persona hospitalària i un 5% a nivell d'atenció primària, la resta són comtes.

Es va garantir l'assistència sanitària al cent per cent i jo, com li he dit, deman disculpes per aquesta manca d'assistència que va suposar l'anul·lació a altres dies de 249 consultes i 21 intervencions quirúrgiques. Si em permet, ha dit vostè una cosa, no sé si s'ha equivocat o no, ha dit que els metges estaven ben pagats, ho he escoltat jo, ho ha dit, sí, perdoni, ha dit que estaven ben pagats o sigui que compartim qualche cosa. Vostè ha dit que estaven ben pagats, però del que estam parlant o intentant parlar és de si han de tenir millors retribucions o no, però en concepte de què. També s'han d'introduir millores organitzatives i millores assistencials perquè el que hem de donar és un bon servei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

I.6) Pregunta RGE núm. 1810/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a pla de sostenibilitat de la costa.

La següent pregunta, la RGE núm. 1810, la formula el Sr. Josep Maria Mayans i Serra. Té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, presidenta. La pregunta fa referència al Pla de sostenibilitat, concretament, *estrategia para la sostenibilidad de la costa a Balears*, que en els toms 3 i 4 parla d'Eivissa i Formentera i m'agradaria saber, en aquest pla hi ha unes anàlisis preliminars, unes línies estratègiques, quina és l'opinió del Govern i concretament també del conseller de Medi Ambient respecte a aquest pla i les seves conclusions reflectides en aquestes línies estratègiques.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mayans. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, fa dos mesos em demanaren ja per l'estratègia de sostenibilitat de la costa i en aquell moment va resultar que realment el que volia demanar el Partit Popular, o el que volia dir era retraure'm que al Sr. Pastor no li donava el protagonisme que tocava quan fèiem coses a Manacor, jo no sé si avui vostè llavors em sortirà amb una altra cosa i si, per tant, es tracta d'una pregunta trampa o si realment li interessa el tema, però en qualsevol cas com que no ho aclarirem fins a la rèplica jo li contest allò que m'ha demanat.

L'estratègia per a la sostenibilitat de la costa és un informe encarregat pel Ministeri de Medi Ambient, és un document de treball o així ens ho han manifestat des del ministeri, i en aquest sentit pensam que està poc reflexionat encara i que s'hi ha de fer molta feina per extraure'n propostes concretes per dur endavant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Sr. Mayans, té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Jo no sé quins assumptes té vostè amb el Sr. Pastor, però la pregunta no té res a veure amb això. La pregunta m'interessa moltíssim i li explicaré per què.

A les línies estratègiques, com li he comentat abans, hi ha unes conclusions que difereixen un poc de la línia que tots, tant el PSOE com el PP, com nosaltres, com tot Déu, duim dins aquest parlament i a nivell de Govern balear, i estic parlant també de la delimitació de Formentera, per exemple, i d'altres llocs. Vostè sap també que la ministra s'ha compromès a solucionar aquest tema, el president del Govern balear també va convocar i va aconseguir una reunió de la ministra amb els afectats i, per altra banda, llavors ens trobam, com vostè ha dit, que les conclusions, les línies estratègiques d'aquest pla estan poc reflexionades, ho ha dit molt correctament, jo diria que estan algunes molt equivocades, jo n'hi llegiré alguna molt concreta, per exemple, a l'objectiu 3 diu: "*articular en colaboración con los órganos competentes en materia de ordenación del territorio los procedimientos para liberar de edificaciones la servidumbre de protección a medio o largo plazo*". La servitud de protecció és la que ve després de la delimitació que són cent metres, per tant, si alliberam d'edificacions aquesta no vull pensar que farem de la delimitació cap a dins. Jo crec que com vostè ha dit molt bé, estan poc reflexionades i hi ha a fer moltíssima feina, no li estic retraient res, tot el contrari, li estic oferint ajuda perquè entre tots puguem solucionar aquest problema, no sigui que solucionem la delimitació i llavors ens trobem que aquest pla ja sigui definitiu.

A mi també m'agradaria saber si vostè ha tengut algun contacte amb el ministeri, quines conclusions ha tret d'aquests contactes?, quina previsió hi ha de feina amb aquest document, d'aprovació, de no aprovació, d'esmenes? I també si el Govern balear que crec que no coneixia aquest document, li he dir que

els consells poc en sabíem o res, perquè no s'ha elaborat d'un dia per l'altre aquest document, és un document poc reflexionat, però voluminós i, per tant, no és d'un dia per l'altre. Els consells d'Eivissa i Formentera, concretament, no sabíem res d'aquest tema i, per tant, això ens ho hem trobat damunt la taula. Per altra banda, també, li he de dir que aquest document sí és conscient del problema de la delimitació perquè li llegiré, i amb això acab, una frase que diu també aquest document: *"el deslinde de Formentera ha sido aprobado con fuerte contestación de la población local al afectar a un gran número de viviendas dentro del dominio público o a las zonas de servidumbre, hay una ocupación importante en las zonas de deslinde y servidumbre de protección por edificaciones"*. Per tant, és conscient d'això i el que no entenc si és conscient d'això com pot haver-hi conclusions tan equivocades.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mayans, li agraeisc la col·laboració que ofereix per fer feina amb aquest tema. Efectivament, nosaltres, ja li he dit, quan vàrem tenir coneixement, a través dels mitjans de comunicació, d'aquesta estratègia ens posarem en contacte amb el Ministeri de Medi Ambient i ens aclariren que era simplement un informe, un document de treball en el qual s'havia de continuar fent feina, per tant, pensam que els objectius d'aquesta estratègia són lloables, són millorar el litoral, en aquest cas, de les nostres illes, cosa que en unes illes turístiques com les nostres és un objectiu que crec que tots en aquesta cambra compartim, ara bé, les mesures concretes s'han d'estudiar i reflexionar amb més profunditat. Efectivament, hi ha mesures molt, diguem-ne, atrevides que van des d'esbucar hotels, traslladar ports esportius o la central d'Es Murterar que s'han d'analitzar, s'han d'analitzar les repercussions que això tendria, el cost d'aquestes propostes, qui les hauria de fer, com s'haurien de finançar, fins i tot, jo crec que n'hi ha algunes que no són viables i s'haurien de descartar i, en definitiva, cercar quines conseqüències tendria això en els ciutadans que viuen o tenen negocis al litoral.

En qualsevol cas també vàrem manifestar al ministeri que era important arribar a un consens amb l'Administració autonòmica i amb els ajuntaments afectats perquè pensam que no és bo que des de Madrid dissenyin plans sense tenir en compte el territori perquè al final quan s'han d'aplicar aquestes mesures et trobes que tenen repercussions molt importants sobre el territori, els ciutadans i l'economia de cada comunitat autònoma i, per tant, és important arribar a un consens tant amb l'Administració autonòmica com amb els ajuntaments. En qualsevol cas, crec que actuar al litoral és necessari, hi ha zones degradades, hi ha zones turístiques envellides i obsoletes com la Platja de Palma i crec que precisament és un bon model l'acord aconseguit amb la reforma de la Platja de Palma, és aquesta la línia a seguir.

Per altra banda, són molt importants els doblers, vull dir, si no hi ha finançament la comunitat autònoma no té doblers per fer aquestes coses, si el ministeri no està disposat a abocar-hi recursos totes aquestes actuacions quedaran en paper. Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 1881/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a liberalització del sòl.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta la formula el Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diéguez, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, recientemente leí unas manifestaciones del Sr. Pizarro, número dos del Partido Popular todavía, según las cuales se dice: "en un país con suelo abundante como España a no ser que haya un paraje protegido o de especial protección debería construirse", añadía: "cuando vas en avión por España se ven masas enteras y oscuras de suelo abundante que hay que poner en el mercado, la solución al problema del suelo pasa por su total liberalización y por agilizar al máximo los trámites urbanísticos para que no supongan un encarecimiento adicional", es decir, que en su concepto todo aquello que no sea objeto de especial protección, que serían los espacios naturales, o es urbano o es urbanizable, y bajo esa palabra amable -"liberalizar"- se esconde en realidad lo que se está defendiendo: la urbanización total.

Sabiendo que el Partido Popular es un partido de carácter estatal que presume, con fundamento, de decir lo mismo en todas las partes de España, entendemos que esta doctrina de la urbanización total es aplicable también a las Islas Baleares, por eso le hacemos la siguiente pregunta: ¿qué opinión tiene el conseller de la aplicación de la doctrina de la urbanización total para resolver el problema de la vivienda en Baleares?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, Sr. Diéguez, miri, l'alliberació del sòl ha estat la fórmula màgica que ha tengut sempre el Partit Popular i que encara té, pel que vostè ha explicat, per intentar abaratir els preus dels habitatges.

Ara fa deu anys, abril del 1998, varen aprovar la Llei del sòl del govern Aznar, la Llei del sòl 6/98, aquesta llei pretenia precisament això que vostè ha explicat, alliberar el sòl de manera que fos urbanitzable tot el sòl que no tengués valors ecològics reconeguts i, per tant, estigués protegit. És a dir, tot el territori espanyol, possibilitava la llei, que fos classificat com urbanitzable. Deia aquesta llei en la seva exposició de motius: *"la presente ley pretende facilitar el aumento de la oferta de suelo haciendo posible que todo el suelo que todavía no ha sido incorporado a proceso urbano pueda considerarse como susceptible de ser urbanizado"*. Les conseqüències d'aquesta

política alliberalitzadora i urbanitzadora són de tots conegudes, s'han fet més habitatges que mai durant aquests deu anys, més que mai, més que a qualsevol altre país europeu, i el preu dels habitatges ha pujat més que mai, han pujat fins a un punt que el preu del sòl, en deu anys, ha arribat a uns 500% del seu preu original. Jo crec que si realment volem tenir habitatges dignes i assequibles només hi ha un model, constituir patrimonis públics de sòl i edificar habitatges de protecció pública o habitatges de preu final taxat, com diu, per cert, un informe recentment lliurat, ahir, lliurat per l'ONU a Ginebra, referit a la situació de l'habitatge al nostre estat, a Espanya.

La fórmula liberal, la fórmula d'urbanitzar tot el territori és una fórmula que va fracassar, la Llei del sòl 6/98 és una llei profundament fracassada i les propostes electorals del Sr. Pizarro, del Sr. Rajoy, per sort, també han fracassat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Sr. Diéguez, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, a usted, últimamente, le han estado criticando por facilitar o intentar facilitar la construcción de vivienda a precio asequible, para los que más lo necesitan, en suelo urbano, urbanizable y en áreas de crecimiento, etcétera. Por otro lado se pregonaba la urbanización total, esta teoría hasta el día 9 era un peligro inminente, ahora, gracias al resultado de las elecciones, pues ha pasado a ser pasado y quizá historia y esté conservada probablemente en naftalina hasta dentro de los próximos cuatro años.

Mire, Sr. Conseller, como podrá ver a consecuencia de este contraste de pareceres, no hay un problema de fondo con la alternativa para la vivienda asequible que se presenta en las Islas Baleares, no hay un problema de fondo, el problema que se tiene es un problema de oportunidad política, el problema que tiene la oposición es que tenga éxito, el problema que tienen es que su alternativa tenga éxito. Sr. Conseller, nuestro objetivo y el de la mayoría social de esta comunidad autónoma es que esta ley tenga éxito y pronto.

Nada más, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. Vol la paraula el Sr. Carbonero?

I.8) Pregunta RGE núm. 1883/08, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment de la base d'Spanair a les Illes Balears.

Passem a la següent pregunta que la formula el Sr. José María Rodríguez, del Grup Parlamentari Popular. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la compañía Spanair se funda el año 1986 y siempre ha tenido su base en las Islas Baleares, concretamente en Palma de Mallorca, en la actualidad se encuentra en venta por decisión de su propiedad, la compañía SAS, y mi pregunta concreta es: ¿qué gestiones ha realizado el Govern para que Spanair, como hasta ahora, siga teniendo su base principal en las Islas Baleares y no se proceda a una deslocalización de la misma?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Per contestar té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Rodríguez, efectivament Spanair està en venda, en un procés en venda, i haurem d'esperar a veure qui la compra, qui és el nou propietari, quins són els projectes que té i quines intencions tenen, mentrestant el Govern fa tota una sèrie de gestions, tant amb el Govern de l'Estat com amb les pròpies companyies, per veure com pot afectar aquesta compra les Illes Balears, sobretot la base que té Spanair aquí i que en principi, evidentment, al Govern li interessa que es continuï mantenint i també als treballadors.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, Spanair es la segunda compañía de España, tiene como cuota de vuelo el 23% del vuelo doméstico en nuestro país y una flota de 65 aviones, las ventas en el 2007 supusieron 1.269 millones de euros, una cifra bastante importante para tenerla en cuenta, la plantilla media en el año 2007 fue superior a 3.500 trabajadores de los cuales más de 1.000, hablo de empleos directos, estaban radicados en la isla de Mallorca; de su volumen de compras, de inversión solamente, superaron los 30 millones también en Mallorca el año pasado, el sector de la navegación aérea ha sido un segmento importantísimo en la evolución del empleo y en la evolución del desarrollo económico de las Islas Baleares en los últimos años y es sin duda un sector en el que el I+D+I tiene una presencia importante en las Islas, genera un buen

número de puestos de trabajo que además son puestos de trabajo de una alta calidad y, evidentemente, genera un volumen importante de trabajo inducido.

La preocupación está porque la Generalitat de Catalunya sí que ha hecho declaraciones ya, que le interesa que una compañía en la que iba a participar o participa compre la empresa Spanair para ubicarla en Cataluña, y esto no sería bueno para Baleares, no sería bueno para Baleares porque lógicamente supondría un corte en el desarrollo de este segmento en Baleares y por esto sería necesario que nos posicionáramos fuertemente para que esto no ocurriese y el Govern contará con todo el apoyo del Partido Popular en cuantas gestiones haga para que las empresas que están en Baleares continúen en Baleares y si es necesario darles ayudas o ver cómo hay que posicionarse en contra de la competencia hacerlo y tendrá nuestro apoyo.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sr. Rodríguez. Vol fer ús el Sr. Vicens de la paraula? Té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Rodríguez, encantat de tenir el seu suport amb això perquè li puc assegurar que aquest govern és molt sensible a tota operació que es pugui fer en transport aeri perquè, evidentment, pot afectar la base que té Spanair aquí i evidentment totes les companyies ja ens agradaria que tenguessin una base aquí i totes les operacions, igual que els treballadors.

Estic totalment d'acord amb les dades que ha donat vostè i com li he dit el Govern no està de mans plegades en absolut, per exemple ha estat en contacte amb la Comissió nacional de la competència per, en tot cas, vigilar que no es faci una concentració de competència en aquest sentit que seria, evidentment, perjudicial per a les Illes Balears, a més a més està en contacte amb la direcció d'Spanair aquí i amb la general i, evidentment, quan es faci l'operació s'haurà de fer un informe de repercussió sobre la repercussió que pugui tenir la companyia que, diguem, sigui la propietària d'aquesta companyia per veure la repercussió que pugui tenir a les Illes Balears, tant amb els vols com amb els treballadors.

Estic content de sentir de vostè que tendrem la seva col·laboració, és un tema molt important i li puc assegurar que seguim endavant. És evident que a la Generalitat de Catalunya li preocupa molt més perquè no només es tracta de la seva base sinó de l'assignació, com sap vostè, de la T-Sud que és més important i tot.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens.

I.9) Pregunta RGE núm. 1879/08, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de sanejament.

La següent pregunta la formula el Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Hisenda, avui per part de diferents diputats del Partit Popular em pogut escoltar com es reclamaven solucions urgents a alguns problemes que es varen deixar sense resoldre la passada legislatura, sense resoldre o qüestions que directament es varen espenyar i que ara reclamen que se solucionin, vostè això de fer front a herències enverinades en sap.

La passada legislatura el govern del Partit Popular va presentar i aprovar un pla de sanejament d'equilibri pressupostari que, entre altres coses i com una de les propostes estrelles, contemplava l'aplicació del cèntim sanitari. Vostè mateix també ha anunciat la necessitat d'aprovar un nou pla de sanejament per fer front a la situació. En les darreres setmanes han vengut especulant, sobretot per part de l'oposició, amb la possibilitat que aquest nou pla de sanejament també contemplés aquest cèntim sanitari, per això i per resoldre tots aquests dubtes i per conèixer quina és la realitat d'aquest pla de sanejament li vull preguntar si és així, si aquest nou pla inclou aquest cèntim sanitari o no.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com saben el pressupost 2008 es va confegir amb un increment del deute públic avaluat en 372 milions d'euros nets de nova deute dels quals 220 milions corresponen a desajusts pressupostaris d'exercicis anteriors i això va motivar, per tant, l'increment del deute a aquesta comunitat autònoma avaluat, repetesc, en deute net en 371 milions d'euros.

Quan es produeix aquesta situació les comunitats autònomes estan obligades per llei a fer un pla d'equilibri, un pla de sanejament, es va fer en legislatures passades amb altres governs i nosaltres també hem fet aquest pla de sanejament. En aquest pla de sanejament es contempla la possibilitat d'equilibrar els comptes públics en un horitzó en una sèrie d'anys que és el que nosaltres hem fet amb el document que hem enviat a Madrid corresponent a l'exercici que pertoca i amb els terminis que marca la llei, és a dir, abans del dia 31 de gener, un document que lliurarem al Partit Popular que l'ha demanat per escrit i que el lliurarem aquesta setmana perquè el

tengui a la seva disposició. En aquest document no es contempla el cèntim sanitari ni cap altra mesura impositiva, aquesta seria la base per contestar la seva pregunta i les especulacions que s'han donat en els darrers temps. Jo ja vaig dir que no hi hauria pressió fiscal que s'incrementaria, això es manté en el Pla de sanejament que és un document que s'ha de negociar en el Consell de Política Fiscal i Financera on vull recordar-ho intervenen tots els consellers d'Hisenda de totes les comunitats autònomes més el Ministeri d'Economia i Hisenda, de manera que aquest serà l'àmbit de negociació, però la proposta del Govern és que no hi hagi increment de pressió fiscal en el Pla de sanejament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Manera. Vol fer ús de la paraula, Sr. Boned? Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, està clar que aquest nou pla de sanejament es fa necessari perquè és la conseqüència directa de certes alegries en gestió pressupostària i innecessàries, per un altre costat, de la passada legislatura. Tranquil·litza escoltar que es fa front a aquest desequilibri i es proposa una programació de futur per recuperar aquest equilibri pressupostari sense necessitat d'incloure propostes d'una certa ficció com aquella, que tots recordarem o molts recordarem, avortada auto-taxa que en el seu moment va ser la proposta estrella. Tranquil·litza, com dic, veure com vostè ens anuncia que recuperarà aquest equilibri amb propostes raonades, raonables i que no es faran necessari invents com els que li he dit ni incrementar la pressió fiscal que era el costum que s'aplicava la passada legislatura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Vol fer ús de la paraula el Sr. Manera?

I.10) Pregunta RGE núm. 1880/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a fons de cooperació.

Doncs passem a la següent pregunta RGE núm.1880, la formula la Sra. Cristina Rita. Sra. Rita, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en primer lloc tenc la necessitat de tenir un petit record per al regidor socialista mort la setmana passada, el Sr. Isaías Carrasco.

En segon lloc, voldria formular una pregunta a la Sra. Consellera d' Afers Socials, fa un parell de setmanes la Sra. Consellera va presentar en comissió el Pla director de cooperació que és un instrument de planificació de la conselleria que marca els objectius, prioritats i també el pressupost, per tant, un document molt útil i transparent perquè

tots els que es dediquen a la cooperació puguin saber quines són les línies de la conselleria. El pla director al punt 7.3 cita els fons de cooperació de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera com actors de la cooperació, tal com també ho fa la Llei de cooperació de Balears a l'article 29. A Menorca el Fons Menorquí de Cooperació té una importància especial perquè reuneix, com a cosa exemplar fins i tot a nivell nacional, no només les administracions públiques sinó també totes les ONG en la cooperació descentralitzada. És per això que volia demanar a la consellera quines són les línies de col·laboració que tindrà la conselleria amb els fons de cooperació.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Molt bon dia a tothom. Sra. Presidenta. Senyora parlamentària, efectivament des de l'any 99 que es va crear la Direcció General de Cooperació el Govern ha tengut una línia de treball amb els fons de cooperació. Actualment mantenim tres línies fonamentals, una que és de subvenció, en aquest cas al fons de Mallorca arriba 1.640.000 euros i al fons menorquí i pitius 412.000, això suposa un increment d'un 10% en relació amb el pressupost anterior. Una segona línia d'actuació amb els fons de cooperació és el suport a l'organització, el Govern és vicepresident de cada un d'aquests fons, i el donar suport a les organitzacions. I finalment s'ha iniciat una tercera via de cooperació amb els fons que és la intervenció conjunta en programes de cooperació, és la primera vegada que ho fa la nostra comunitat autònoma i té la intenció de superar el que seria una intervenció puntual de les organitzacions no governamentals i que hi hagi una cooperació d'interès de comunitat autònoma conjuntament amb els fons.

Per aquests motius s'ha triat El Salvador perquè El Salvador és una regió on intervenen els tres fons, l'Ajuntament de Palma que també vendria a aquest fet i el Govern, i en el 2008 es farà un viatge per a una prospecció d'intervenció conjunta en aquest territori, en aquesta regió, per així al 2009 fer ja un programa de cooperació conjunta, és a dir, és la primera vegada que a nivell de comunitat autònoma es fa aquesta intervenció.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús de la paraula, Sra. Rita? No.

I.11) Pregunta RGE núm. 1882/08, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suspensió de la II edició de l'Art Colonia a Palma.

Passem a la següent pregunta RGE núm.1882, i la presenta el Sr. Francesc Fiol. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, la pregunta va referida a la fira Art Cologne, com vostè veu, i voldria fer una molt breu introducció per explicar que aquesta fira, la primera fira Art Cologne que es va fer a Palma fa uns mesos, és fruit d'un gran esforç de cooperació entre diverses conselleries, molt especialment Fires i Congressos que depèn de Comerç i Indústria i també la Conselleria de Cultura, es va aconseguir després d'un gran esforç jo crec que d'una forma important i amb èxit, ara hem vist que no és possible celebrar la segona fira, naturalment la pregunta va adreçada en primer lloc a quina és la seva opinió respecte que no sigui possible celebrar aquesta segona fira, però també i molt especialment a unes declaracions que vostè va fer sobre el particular, el mateix dia 15 de febrer, quan visitava Arco va dir exactament, o almanco així ho recull el *Diario de Mallorca*, Lurdes Durán, enviada especial a Arco, diu: "*cuando llegué a la consellería no encontré más que facturas de viajes a Colonia pero ningún papel que confirmase el apoyo del anterior Govern a la feria, así no se pueden hacer las cosas*". També m'agradaria que opinàs sobre aquest particular.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Fiol, realment és una llàstima que no s'hagi suspès temporalment la segona edició de la fira de Cologne a Palma, va ser molt valorada pel Govern, la consellera de Comerç així ho va manifestar a una pregunta parlamentària i la intenció del Govern és continuar perquè dinamitza la vida de Palma, amplia l'oferta turística, de turisme cultural i per això lamentam que no es pugui fer enguany per problemes que hi hagut a la companyia organitzadora alemanya, l'empresa alemanya.

Respecte de les declaracions tal vegada aquestes declaracions no siguin completes, el que jo vaig explicar és que quan vaig arribar a la conselleria vaig veure unes declaracions de Goodrow, l'antic director de Cologne a Palma, que deia que la Conselleria d'Educació i Cultura aportava 350.000 euros, i jo això no ho vaig trobar enlloc, vaig trobar un conveni que estava signat amb Kurth de fira Cologne i Fires i Congressos, això és el que em vaig trobar, no em vaig trobar res més i vaig intentar esbrinar com funcionava fins que vaig trobar Fires i Congressos. Tal vegada la informació no era completa, però, evidentment, fira Cologne continuarà quan solucionin els seus

problemes a Cologne, estam disposats a donar suport i així ho manifestam i tenim una comissió de seguiment.

Gràcies.

LA SRA PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

No, fa molt bé de desmentir els mitjans de comunicació, aquí diu que vostè va dir que no existia cap document, joestic segur que quan vostè fa aquestes declaracions no sap que existeixi cap document, naturalment després algú l'avisava i diu: "no, home, dins el Govern s'ha de parlar entre els diversos consellers i cooperar" i es va veure que existia aquesta documentació i que s'havia fet d'una forma legal i oportuna, però, és igual, en fi, la ignorància es cura i no hi ha cap problema, però, deixi'm que li digui una cosa. Aquest és un tema important. Aquest és un tema important en el qual tendrà la nostra cooperació, si no volem pretendre una cosa que és impossible, és convertir que una fira de prestigi internacional acabi sent una cosa "poblerina" i provinciana. Si pretenem això, com m'arriba el rumor que alguns ho pretenen, no paga que facem Art Cologne a Palma, podem fer una fira de ball de bot. M'agradaria que hi hagués amplitud de mires i que hi hagués criteri.

Jo sospito que determinats agents pròxims al Govern han manifestat aquesta qüestió a la gent d'Art Cologne, no ho puc demostrar, però ho intentaré aclarir perquè seria molt greu. Vostè, avui, ha donat la culpa a l'organització d'Art Cologne. Ha dit "no es fa la fira perquè tenen problemes organitzatius". Sé que tenen problemes organitzatius, però crec que no és l'únic motiu, sospito que no és l'únic motiu, m'arriben rumors d'altres posicionaments que no m'agraden gens i que avui no vull defensar, no n'estic segur i no els faré acusacions infundades. Però, cregui'm que seria el pitjor error que podrien cometre i venim perquè no el cometin, tendrà la nostra cooperació, però és molt greu que el seu plantejament sigui aquest en aquests moments.

LA SR. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sr. Fiol, no sé d'on surten aquests rumors. Nosaltres, ara, al mes d'abril anam a Cologne, els nous responsables, a parlar de com es continua, hi ha un conveni signat per quatre anys, pensam continuar amb aquest conveni. I tot això que em parla del ball de bot, jo no sé d'on ho treu. Evidentment, és una fira internacional i és una fira internacional que volem que es faci a Palma, no hi ha cap problema, els rumors no sé d'on surten.

Respecte als mitjans de comunicació, no estic plantejant cap enfrontament, no em planteji enfrontaments amb els mitjans de comunicació, que sé que li agrada molt, però no es preocupi. Jo l'únic que vaig manifestar és el que em vaig trobar i, evidentment, després vaig pensar "és fires i congressos" -com vostè ho plantejava- i ho vàrem aclarir, no hem de fer debat d'aquesta qüestió. El que ens interessa és la fira de Colònia i pensam que podrem continuar amb ella i, amb això, estic molt agraïda amb la seva col·laboració.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés.

I.12) Pregunta RGE núm. 1833/08, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorca, relativa a l'Escola Balear de l'Esport.

La següent pregunta és la RGE núm. 1833/08 i la formula el diputat Sr. Bartomeu Vicens. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, una pregunta per al conseller d'Esports. L'Escola Balear d'Esports és un organisme que depèn -com tots sabem- de la Direcció General d'Esports que ofereix una sèrie de programes de tecnificació de diverses disciplines esportives tant individuals com col·lectives. Aquests programes tenen per finalitat ajudar les joves promeses esportives de les nostres illes aportant tant recursos materials com recursos, sobretot, humans per aconseguir que les aspiracions esportives, acadèmiques i personals arribin als seus objectius.

Per tot això, li demanaríem si dins els programes de tecnificació de l'Escola Balear d'Esports, s'ha creat o si es pensa crear algun nou nucli d'entrenament a les illes menors.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Sr. Cañellas, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ESPORTS I JOVENTUT (Mateu Cañellas i Martorell):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, Sr. Diputat, a mi m'agradaria primer explicar què és un nucli d'entrenament, que és el fonament de la pregunta. Nosaltres consideram un nucli d'entrenament dins un programa de tecnificació quan a un petit grup d'esportistes, o moltes vegades només un esportista i el seu entrenador, li donam unes ajudes específiques per a ell perquè tal vegada estan allunyats del centre d'entrenament, diguem, principal d'aquest programa de tecnificació.

En aquest sentit, nosaltres no hem volgut, no hem desenvolupat cap nucli d'entrenament nou a les illes menors, però per què? Des que jo vaig entrar, xerrant amb els distints elements que formen el teixit esportiu de les Illes Balears, fins i tot amb moltes intervencions que s'han fet a aquesta sala, el que se'ns ha demanat és que intentàssim descentralitzar, perquè es considerava que era el més adequat, els programes de tecnificació esportiva perquè no tots es centralitzassin a l'illa de Mallorca, sinó que alguns es poguessin fer a altres indrets de les Illes. Nosaltres ho hem estat estudiant, ho hem estat analitzant amb els entrenadors i sí que hem arribat a la conclusió que el més important és, no crear nuclis d'entrenament a les illes menors i centralitzar tota la tecnificació a Mallorca, sinó desplaçar els programes de tecnificació principals allà on hi hagi un nucli d'entrenament molt més capacitat tal vegada per dur el propi programa i crear nuclis més petits a les afores, fins i tot si és a Mallorca.

En aquest sentit, no hem creat cap nucli nou, però sí que, per exemple, hem creat el nou centre de tecnificació a l'illa de Formentera que està posat, que ja estan, diguem, els esportistes triats i que sí que es posarà en marxa aquest mateix mes. De fet, al campionat del món que es farà properament ja hi van els representants de l'EBE en nom de l'EBE. Llavors no volem fer nuclis d'entrenament nous, sinó que el que estam fent és reforçar els que ja hi havia, però, a les illes menors on hi hagi un nucli d'entrenament suficientment fort, desplaçarem allà el programa de tecnificació perquè consideram que és el més adequat, d'aquesta manera evitarem la descentralització a Mallorca que a vegades és innecessària.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Vol fer ús de la paraula? No.

II. Interpel·lació núm. 2785/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a situació actual de la justícia a les Illes Balears i la futura transferència.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'actual situació de la justícia i a les futures transferències. Té la paraula el portaveu del Partit Popular per defensar-la.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la motivació que ha portat al meu grup parlamentari i a aquest diputat a presentar aquesta iniciativa no és altra que la situació que pateix la justícia a les Illes Balears i la relació amb el seu traspàs competencial. Són moltes les qüestions que avui, en aquesta cambra, podríem discutir, podríem parlar i podrien ser objecte de debat, però la limitació del temps m'obligarà a ser breu i, per tant, només centraré la meua intervenció en quatre aspectes que consider que són fonamentals, quatre aspectes que preocupen el Partit Popular, quatre aspectes que preocupen sense cap dubte els ciutadans d'aquestes illes i quatre qüestions que preocupen sense cap dubte també els funcionaris de l'Administració de Justícia.

La primera de totes no és altra que l'assumpte competencial. Ja fa gairebé nou mesos que aquest govern és Govern i va prendre la responsabilitat de governar aquesta comunitat autònoma i quan vostè, Sr. Conseller, va arribar, efectivament, ja s'havien iniciat accions encaminades a fer realitat el traspàs competencial. Des d'aquells dies fins ara, és cert que poca informació tenim respecte a aquest expectant traspàs competencial, alguna informació, és cert, respecte a converses que vostè ha tengut, la tenim, però crec que hauríem de concretar més qüestions, hauríem de definir més qüestions i hauríem d'avançar molt en aquest sentit. Sembla que hem entrat en un camí on el procés s'ha alentit, està, no dic aturat, però sí que no té ni la mateixa empenta ni la mateixa vitalitat que aquest procés tenia abans i on, ara mateix, no es veu un avanç significatiu que faci pronosticar un resultat immediat. Precisament, perquè encara li queden, Sr. Conseller, per determinar aspectes fonamentals com és -i no pot ser d'altra forma- la dotació econòmica que rebrà aquest executiu per tal de gestionar aquesta competència.

Sr. Moragues, podem estar d'acord que es tracta d'una valoració complexa i és cert que ho és, per moltes qüestions, però principalment per tots els elements que hi entren en joc: mitjans personals, infraestructures, edificis, en fi, moltíssimes qüestions, però jo crec que ha tengut vostè prou temps per confeccionar un estudi, un informe, per fer una valoració acurada i aproximada del cost efectiu i el cost real d'aquesta competència.

L'única referència que nosaltres tenim en aquest moment són 50 milions d'euros, una xifra que en el seu dia es va posar de manifest, no sabem molt bé d'on ve, i el dubte que tenim és si vostè en té una de millor. Jo confii que vostè en tengui una de millor i, si realment vostè la té, jo li deman que ens la digui perquè crec que és important saber-la. Jo vull que vostè em confirmi si es conforma amb 50 milions d'euros, si realment aquesta quantitat és la quantitat que vostès estimen o pensen que, efectivament, és millorable -jo pens que sí- o bé que em confirmi que després de nou mesos de Govern no tenen encara vostès una quantitat estimada del cost efectiu del traspàs competencial i que sí té el ministeri o bé si és cert que vostè -confii que no sigui així- ja s'ha resignat a acceptar una xifra de 50 milions d'euros que no sé si és la xifra que el Sr. Bermejo li ofereix i, si és la que li ofereix, jo li deman que vostè li faci una contraoferta. Crec que hem de ser ambiciosos i m'agradaria saber, si vostè li fa una contraoferta, quina contraoferta li fa.

Com bé sap, nosaltres ja vàrem fer un càlcul aproximat d'aquest cost efectiu, eren 80 milions d'euros i permeti'm que li digui que, en aquest sentit, vàrem ser ambiciosos pel que fa a la dotació. Crec que ho hem de ser, crec que hem d'insistir a ser ambiciosos i hem d'insistir amb molt de zel per tal d'intentar que aquesta competència vengui efectivament ben dotada. Esper que vostè també ho sigui. Miri, sabem que vostè hi està d'acord, perquè així ho ha manifestat, amb aquesta xifra de 80 milions d'euros, però el que no sabem és quina xifra és la que vostè estima que seria l'adient perquè, evidentment, ens ha dit que 80 milions d'euros sí que és una xifra bastant ambiciosa i que cobriria efectivament les mancances de l'Administració de Justícia, les mancances competencials d'aquesta administració de justícia, però no ens ha confirmat

quina és la seva xifra. Per tant, jo el convid avui que ens la digui si és que realment la té.

El segon aspecte que volia destacar d'aquesta intervenció és la situació dels jutjats de l'illa d'Eivissa. Senyores i senyors diputats, cada vegada que parlem a aquesta cambra, a aquest parlament de jutjats, no ho podem fer sense girar la mirada cap a la situació d'insuficiència, a la situació de dèficit i a la precarietat que pateixen els jutjats de l'illa d'Eivissa. Crec que no serà necessari que recordi al Sr. Moragues les inesgotables advertències que fa anualment a la seva memòria el Tribunal Superior de Justícia per tal de determinar la situació lamentable dels jutjats de l'illa d'Eivissa. Exemples n'hi ha molts, entre altres, no es compleix la legislació en matèria de riscos laborals, és vergonyós que l'administració no compleixi amb les pròpies lleis que ella es dona i dona a la resta dels ciutadans, les instal·lacions són inapropiades, hi ha problemes d'accessibilitat, hi ha deficiències estructurals, quan plou es nega, i hi ha un llarg etcètera. A mi m'agradaria, si no ho ha fet, que passàs per allí, s'hi passejàs i es fes una composició ben aproximada de quina és -estic segur que ho sap- la seva responsabilitat i quina és la seva responsabilitat més immediata en aquest moment que no és altra que pal·liar mitjançant el traspàs de competències aquestes mancances.

Sigui com sigui, Sr. Moragues, crec que no podem esperar més, crec que no ens podem despistar més, crec que hem de posar fil a l'agulla i hem de -si em permet l'expressió- espavilar, no hem d'alentir més el procés, un procés de transferència de competències necessari, urgent i prioritari. Possiblement, quan vostè pugui a aquesta tribuna, em dirà que la situació dels jutjats de l'illa d'Eivissa l'hem patida també quan governava el PP, jo això no li ho negaré perquè és cert, això no li ho vull negar perquè efectivament és cert, jo li recomanaré que no ho faci, crec que no és necessari, li he de dir en aquesta tribuna que no hem estat encertats, ni nosaltres quan governàvem ni vostès quan també ho feien. Crec que avui no valen lamentacions, la situació és insostenible i no queda, pràcticament, marge de reacció més que posar fil a l'agulla i oferir-nos, el Partit Popular, per donar-li suport en aquest sentit.

Sr. Moragues, també permeti'm que li faci una recomanació si vostè també pretén fer valer l'argument, un argument tan usat, ha estat molt usat, que el Partit Popular va bloquejar la construcció d'un nou edifici, jo li recoman que també se l'estalviï. I li recoman que també se l'estalviï perquè, miri, vostè no té necessitat de recórrer a aquest argument, vostè crec que està molt per damunt això, crec que vostè no té necessitat avui de faltar a la veritat i crec que no ho farà.

Miri, tampoc no s'enredi dins aquesta xarxa on pareix que, efectivament, hi ha molts de membres del seu partit a Eivissa que hi estan enredats. Tengui la vista posada endavant i procuri una bona negociació que disposi la suficiència per cobrir les mancances en matèria de justícia que avui patim.

I un altre problema força greu, que ve determinant el sistema judicial, són les condicions econòmiques i laborals a les quals es veuen obligats a treballar els funcionaris d'aquesta administració. Evidentment, una situació indigna a la qual hem de fer front com més prest millor. No és possible que funcionaris de l'Administració de Justícia de les Illes Balears es trobin en una situació de discriminació salarial per raó del territori i, precisament, per una raó estrictament competencial. No és possible que el ministeri no hagi arribat encara a un acord amb tots els que porten tantes setmanes sense cobrar el que els pertany per estar reivindicant el que és just i tampoc no és possible que els mateixos administrats vegin com els conflictes de la justícia s'haurien de resoldre i que en lloc de trobar solucions, troben un problema més.

Totes aquestes qüestions, ja sé que som molt reiteratiu, però... , totes aquestes qüestions passen pel mateix, per la transferència de competències en matèria de justícia, que arribi ben dotada i que arribi el més prest millor, tasca que la té vostè encomanada i desitj, esper que vostè davant el ministeri actuï el més prest possible i amb tota la diligència i la responsabilitat que, com a membre del Govern, se li presumeix.

Per acabar, crec que també és de justícia parlar d'una altra situació que crec que està necessitada d'una reacció important i és la situació de l'illa de Formentera on molts de grups parlamentaris ja han manifestat en el sentit de reclamar un jutjat de primera instància i instrucció per a l'illa menor de les Pitiüses, crec que és un assumpte cabdal dins la configuració de l'estructura judicial de les Illes Balears i crec que hem de donar necessària cobertura a una demanda que els formenterers ens fan, i no només perquè ens la facin els formenterers, sinó perquè són moltes raons les que justifiquen la seva creació; en primer lloc, per la seva naturalesa d'illa, per la seva pròpia naturalesa d'estar aïllats, on els ciutadans d'aquesta illa s'han de desplaçar, quan poden desplaçar-se que no és sempre, a l'illa d'Eivissa per tal que els seus conflictes puguin ser resoltos.

La segona raó, que també és de pes i de gran importància és que la població de Formentera, és cert que és una població molt flotant, i a l'estiu pot arribar a duplicar-se o fins i tot a triplicar-se. És clar, això significa que els litigis a aquella illa, evidentment, no a aquella illa perquè a aquella illa no hi ha litigis, els litigis són a l'illa d'Eivissa, però els litigis que es provoquen a l'illa de Formentera quan la població es duplica i es triplica, idè, es tripliquen els litigis. Per tant, crec que és absolutament prioritari realitzar accions encaminades a pal·liar aquesta qüestió. I per una altra qüestió també molt senzilla...

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, Sra. Presidenta. I per una altra raó també molt senzilla i que és la següent, totes i cada una de les illes habitades, totes i cada una de les illes habitades del territori espanyol tenen un partit judicial i, per tant, tenen administració de justícia. Li posaré un exemple -i crec que és perfectament comparable amb l'illa de Formentera-, l'illa d'Hierro. *La isla de Hierro* té una població d'11.000 habitants, a Formentera no arriba a 11.000 habitants, té 8.000 habitants, però jo crec que ja ens va bé aquest exemple, ja en tenim prou, ja ens basta per tal de seguir reivindicant al ministeri, a través de vostè, perquè crec que és la persona adient, que l'illa de Formentera tenguí un jutjat de primera instància i instrucció. I no només perquè és necessari, sinó que també perquè tots hi estam d'acord i no només perquè tots hi estam d'acord...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, se li ha acabat el temps.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, Sra. Presidenta, acab tot d'una. I no perquè tots hi estam d'acord només, sinó perquè també vostè s'ha compromès amb el diputat de Formentera que això sigui efectivament una realitat o almenys intentar que això es converteixi en una realitat.

I acab, Sra. Presidenta, simplement entenguí aquesta intervenció en un to reivindicatiu, però també vull que l'entenguí en un to positiu, en un to de suport, en un to d'esperança, confiant que la seva responsabilitat, que se li presumeix i que, efectivament, n'estic absolutament convençut que vostè la té, i amb el nostre suport, que el tindrà, les mancances en matèria de justícia i el traspàs de competències en aquest sentit sigui com més prest millor una realitat per a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern, en aquest cas el Sr. Moragues, per un temps de deu minuts. Tendrem benevolència en aquest cas.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Portaveu del Grup Parlamentari Popular, he de celebrar en primera instància el to constructiu de la interpel·lació. En aquesta primera intervenció intentaré donar la nostra versió, la versió del Govern, sobre la negociació, en quins termes està plantejada la negociació i si tenc temps després intentaré contestar alguna qüestió concreta i si no, ho faré en el torn de rèplica.

Si en general és important no perdre la perspectiva de les coses, és a dir, tenir en compte els antecedents i no només l'estat actual de la qüestió, en aquesta ocasió pens que és més important que mai. Estam parlant de justícia. Justícia és un servei públic, no excessivament ben valorat per la ciutadania, que no només veu, sinó que en moltes ocasions pateix, els mals endèmics d'una justícia lenta, poc transparent i, a vegades, poc eficaç. És cert que els professionals de justícia no fan la seva feina amb els millors mitjans materials o d'infraestructures possibles o desitjables. És cert també que la nostra societat demanda cada vegada més el concurs de la justícia i no tan sols en la seva vessant punitiva, sinó que, tal i com correspon a una societat desenvolupada, requereix, cada vegada més, serveis adreçats a l'àmbit civil i administratiu.

Balears és la segona comunitat autònoma per litigacions de l'Estat. També seria injust no reconèixer els esforços que ha fet el Govern central per millorar l'exercici d'aquest servei públic. En el període 2004-2007 s'han creat setze unitats judicials a les Illes Balears, s'ha millorat la relació existent entre unitats judicials i habitants, i ara estam en 5,89 unitats per cada 50.000 habitants. És a dir, som la tercera comunitat autònoma de l'Estat. També les Illes Balears se situen lluny dels trams més elevats quant al nombre d'assumpes per unitat judicial, amb un índex de congestió de 935, que és inferior a la mitjana nacional.

Si prudència, imparcialitat, racionalitat, equitat i consistència són els valors clàssics que adornen la idea del dret i la justícia, pens que seria convenient no perdre'ls de vista durant el debat d'avui matí i, molt especialment, durant el procés que ens queda encara fins arribar a l'assumpció de les competències que ja tenen una llarga història a la seva esquena.

Vostès saben que la primera valoració no estimativa del cost efectiu que havia de suposar el traspàs a la comunitat autònoma dels mitjans personals i materials del servei de l'Administració de Justícia a les Illes Balears es va plantejar ja al llunyà novembre del 2003 amb el Sr. Aznar de president i, aquí, amb l'anterior pacte de progrés al govern. Aquella primera valoració fixava el cost efectiu en 27,2 milions d'euros, en facin memòria de la xifra que és important. La valoració en la qual entram a la nova legislativa estatal és pràcticament del doble, entram a aquesta nova legislatura amb el doble d'aquella iniciativa, és a dir, al voltant dels 50 milions d'euros i encara aquest govern està negociant.

El maig del 2004, amb el PSOE en el Govern d'Espanya, es varen tornar a emprendre les negociacions i es va posar damunt la taula una nova valoració del cost efectiu del traspàs de justícia que va pujar, en aquell moment, 32,6 milions d'euros. També es va institucionalitzar una fluida relació amb la gerència territorial de justícia que va permetre durant els mesos de maig i juny del 2005 efectuar visites conjuntes a tots els edificis i a les instal·lacions judicials de Mallorca, Menorca i Eivissa per poder valorar el seu estat. Després d'aquest apunt d'harmònica relació entre ambdues administracions, les discrepàncies insalvables de les xifres que manejava cadascun dels governs van fer que el procés se n'anàs en orris. Llavors es va encetar un llarg període de silenci que només es va interrompre l'abril del 2006, quan el Govern de Rodríguez Zapatero va intentar establir un nou contacte per ajustar posicions.

Què va succeir en aquest lapse de temps? El Ministeri de Justícia va continuar exercint les seves competències mentre vostès varen encarregar un estudi sobre l'Administració de Justícia a les Illes Balears, que xifra les necessitats de finançament de la justícia a la comunitat autònoma en un escenari temporal entre 2007 i 2015 d'uns 720 milions d'euros, la qual cosa suposa una mitjana anual d'uns 80 milions que vostè recordava fa un moment. En altres ocasions ja els he reconegut que aquest estudi que es va fer consultant al conjunt d'usuaris i a gent de la justícia de Balears, a mi em serveix, al Govern li serveix de base, però li torn repetir que no podem fer d'aquesta proposta un document únic i inamovible perquè s'allunya dels criteris als quals s'ha d'acomodar l'Administració de l'Estat per abordar els traspassos.

En qualsevol cas el ministre de justícia va reiterar a la diputada Sra. Estaràs, la seva voluntat de -i cit paraules textuais- "reemprendre el procediment de negociació dels traspàs en matèria d'Administració de Justícia, però en l'escenari que li és propi i amb els criteris i continguts que defineixen les transferències de serveis". Crec sincerament que vostès van pensar en un model ideal d'Administració de Justícia basat, entre altres coses, en la construcció de bell nou de totes les infraestructures existents. A nosaltres també ens aniria bé aquest model, però nosaltres estam disposats a rebre les competències ja, i per això plantejam un model diferent. Un model, creim que més ajustat a la realitat, que permeti millorar el funcionament actual, però fet des d'un punt de vista molt més possibilista, perquè a nosaltres el que ens empeny en aquesta negociació és la ferma voluntat de garantir un servei públic de justícia eficaç i suficient per als ciutadans. El que ens esperona a constituir una administració de justícia concebuda com un servei públic bàsic per a una societat és una societat a la qual ha de servir i que a més aquesta societat l'exigeix i la reclama.

Nosaltres estam d'acord amb un servei de justícia modern que sigui capaç de satisfer amb agilitat, eficàcia i justament les demandes de protecció dels drets dels ciutadans. Volem una administració el més transparent possible i el més propera i participativa que sigui capaç. Per aquests motius, a la primera reunió que va tenir lloc a Madrid el passat 11 d'octubre entre representants del Ministeri de Justícia i el Govern de les Illes Balears, vam capgirar els plantejaments de la negociació i totes dues administracions vam decidir reprendre les negociacions i acceptar la quantificació del cost efectiu que va presentar el Ministeri de Justícia a les acaballes de la legislatura anterior com a xifra de partida, no com a xifra tancada.

Aquesta xifra, l'hem anada actualitzant a mesura que hem entrat a examinar en detall els béns, els drets i les obligacions inherents a la transferència. A més a més hem aconseguit que el ministeri estigués d'acord a negociar un annex d'inversions en infraestructures perquè quan la comunitat autònoma assumeixi les competències no es vegi en la necessitat d'atendre una càrrega financera addicional. També pretenem que les inversions que el Ministeri de Justícia té en execució a les Illes Balears i les que estan programades o en curs no suposin cap càrrega addicional per a la comunitat autònoma i tinguin alhora una traducció real en la quantificació futura del cost efectiu.

Els elements essencials de l'estat actual de la negociació pel que fa a infraestructures són els següents: en primer lloc els nous edificis judicials d'Eivissa, Maó i Ciutadella, projectes i obres que ja estan previstes en el marc de planificació del Ministeri de Justícia a les Illes Balears en el període 2008-2011. En un segon estadi, encara que la seva execució no es pot dilatar més, se situen els nous edificis judicials d'Inca i de Manacor i el trasllat de l'Audiència Provincial a una nova seu; en aquesta fase, en la qual encara no hem entrat a negociar, s'abordarà la construcció d'un edifici per allotjar-hi el futur jutjat de primera instància i instrucció de Formentera, que també vostè reclamava a la seva intervenció. També abordarem la creació de noves infraestructures del servei de l'Institut de Medicina Legal, la construcció d'edificacions de nova planta per ubicar-hi els arxius judicials a Balears, i molt especialment les inversions en infraestructures en els jutjats de pau de les Illes Balears.

Després de la reunió de dia 19 de novembre vam constatar que hi havia punts coincidents, però les diferències encara, pel que feia a la valoració de les càrregues financeres del traspass, eren de moment insalvables. Malgrat açò ambdues parts vam acordar que ens tornàrem reunir dia 28 de novembre i vam tractar quasi monogràficament sobre la qüestió de les infraestructures judicials a Maó, Ciutadella i Eivissa. Llavors vam constatar que la ubicació, el cost i el finançament del nou edifici judicial d'Eivissa s'han convertit en el principal escull de la negociació; ara mateix continua essent el principal escull per a aquesta negociació. Davant la possibilitat que les negociacions entrassin en un punt mort, propiciat per l'acabament de la legislatura en l'àmbit estatal, dia 4 de febrer vàrem instar el Ministeri de Justícia a convocar una nova reunió de treball per mirar de trobar una ubicació definitiva per a l'edifici dels jutjats d'Eivissa i analitzar l'estat d'execució dels projectes dels nous edificis judicials de Maó i de Ciutadella; en aquest encontre vam transmetre al secretari d'estat de Justícia la preocupació del Govern i de la ciutadania en general per la situació caòtica que estan vivint les Illes després de tants de dies de vaga, situació que de llavors ençà ha empitjorat notablement, com és ben sabut per tothom.

A la reunió de dia 14 de febrer, la darrera que ha realitzat la comissió de transferències, el secretari d'estat de Justícia ens va comunicar que havien descartat per raons de seguretat l'alternativa de construir la nova seu judicial a Eivissa a l'estació d'autobusos, i ens va demanar la nostra implicació directa en la negociació amb l'ajuntament per tal d'avaluar la possibilitat d'ubicar els jutjats en el marc del projecte Eivissa Centre sense perjudici de considerar altres alternatives. Estam en aquests moments a l'espera d'una reunió, que podria ser la definitiva perquè entre tots els representants de les administracions interessades arribem a un acord definitiu.

Com veuen nosaltres ens hem implicat, ens volem continuar implicar, i els acab d'exposar per açò les passes que hem donat per demostrar-los que veritablement tenim la voluntat d'assumir les competències en justícia i que igualment tenim la voluntat de resoldre la situació en què es troba la justícia a les Illes Balears, i volem fer-ho en benefici de tots, en primer lloc de la ciutadania i, en segon terme, dels agents de l'Administració de Justícia de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Per fixar posició i per un temps de cinc minuts té la paraula la portaveu del Grup Mixt, Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, potser per començar hauríem de deixar constància que la justícia, ara per ara, constitueix una de les competències de l'Estat; des del nostre punt de vista l'Administració de Justícia és de les poques que no s'ha adaptat a l'Estat de les autonomies, que no s'ha descentralitzat i, segons sembla, no es descentralitzarà per ara, l'únic que es traspasarà seran les competències en infraestructures i en personal administratiu.

Fet aquest aclariment, i seguint el títol de la interpel·lació presentada pel Sr. Jaén, ens hem de preguntar quina és la situació actual de l'Administració de Justícia a les Illes Balears, en quines condicions la manté l'Estat actualment, en quines condicions treballen les persones que serveixen les cosa pública en aquesta administració.

La primera qüestió que hem d'apuntar és que l'Administració de Justícia treballa amb unes infraestructures desballestades, obsoletes, en unes condicions molt precàries. Aquesta circumstància es produeix arreu de les Illes Balears, però les condicions es troben molt agreujades especialment a l'illa d'Eivissa. S'ha escrit en algun mitjà de comunicació que mantenir aquesta estructura judicial tan desballestada com ara els jutjats d'Eivissa no és propi d'un estat de dret. Així mateix aquesta situació ve agreujada encara més per manca de personal, jutges, jutges substituïts, secretaris, i a més hi podem afegir manca de jutjats específics com poden ser per exemple, a Eivissa, un jutjat de menors, un jutjat de violència de la dona o un jutjat del contenciós administratiu, i en el cas de Formentera, com ja s'ha esmentat fa uns moments, pel fet de no haver estat encara capaços de crear-hi un jutjat d'instrucció i primera instància. Ens trobam amb situacions que, havent-n'hi menys necessitats que a Eivissa, algunes d'aquestes àrees, però, es troben cobertes; per exemple, de tribunal de menors: Lleida, Huelva, Ourense o Ceuta; qualsevol d'aquests llocs de la geografia de l'Estat espanyol, amb menys casos, tots tenen un tribunal de menors. Un altre exemple, tribunal de violència de la dona: Torrent, València, 472 casos, tribunal de la dona; Getafe, 463; Jaén, 480; Sant Boi, 320; Arganda del Rey, Madrid, 361; Paterna, 331; Eivissa, amb 529 casos, no té un jutjat de violència de la dona.

Aquesta situació, de per si ja prou dolenta als jutjats de les nostres illes, s'ha complicat per la vaga d'aquest darrer mes. Encara que es tracti d'un problema puntual ha augmentat el nombre d'expedients per resoldre i el retard de tota la maquinària judicial; en aquest cas pensam que el Govern de les Illes Balears ha fet l'únic que podia fer: insistir davant Madrid perquè es fes tot el possible per resoldre aquest conflicte.

Però, senyores i senyors diputats, arribat aquest punt ens hauríem de preguntar per quina raó l'Estat manté l'Administració de Justícia en aquestes condicions tan precàries, per quina raó no s'inverteix més per millorar les condicions dels jutjats, de manera molt especial, per exemple, a Eivissa, però també en el conjunt de tota la comunitat. Encara sorprèn més aquesta manca d'inversió en infraestructures si tenim en compte que des del Govern de l'Estat es gloriegen del sanejament econòmic i fins i tot de l'existència de superàvit en els pressupostos. Sorprèn encara més que el Ministeri de Justícia ha reduït en el 2008 la inversió per a les Illes Balears.

Tot això sembla com a mínim estrany. Per què no s'inverteix més en justícia des del Govern de l'Estat, des del Ministeri de Justícia? No entenem la referència que ha fet el Sr. Moragues fa un moment quan ha parlat de l'esforç econòmic del Ministeri de Justícia. Potser això s'està produint perquè ja estan pensant a transferir competències en determinades qüestions de justícia i aquestes es traspassaran infradotades, com ja s'ha fet en altres àrees. Si les competències en matèria de justícia fossin traspassades amb un dèficit el que ocorreria seria que des de l'inici de la gestió no es podria fer front a les necessitats i arrossegariem un nou dèficit a les Illes Balears, com ja passa en educació i en sanitat.

El Govern de les Illes Balears ho hauria de tenir tot a favor després de les últimes eleccions generals espanyoles per aconseguir que les competències en justícia es traspassin amb les dotacions econòmiques necessàries. No entrarem en ball de xifres, ni 50 o 80 milions; han de ser bones dotacions que permetin modernitzar infraestructures i millorar les condicions de treball dels nostres treballadors. Consider, Sr. Moragues, que en aquestes condicions no hi hauríeu de tenir cap ni un problema. Voldria recordar aquí la promesa que va fer el president Antich que no s'acceptarà la competència si no ve ben dotada, i que de cap de les maneres el Govern de les Illes Balears no adoptarà una postura submissa davant l'Estat si no hi ha acord. Va ser el plenari del 26 de febrer d'enguany.

Per tant, i concloc, podríem pensar que hem de negociar i esperar el que faci falta per tal d'aconseguir unes competències el més ben dotades possible. Però, senyores i senyors diputats, Sr. Moragues, estam en unes condicions tan extremes que no ens permeten d'esperar les competències en matèria de justícia; per tant s'han de traspassar ben dotades, amb totes les necessitats pressupostàries adequadament cobertes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, vaig acabant. Però també es tracta d'un traspàs d'urgència: s'han de traspassar com abans millor. Continuar en la situació actual, en les condicions en què treballen els jutjats de les Illes Balears i d'Eivissa en concret, amb els dèficits que s'arrosseguen, constitueix una autèntica irresponsabilitat. Esperam, per tant, acceleració del procés i optimització de recursos.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorca té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, per economia processal intentaré no ser reiteratiu, assumesc plenament les paraules del Sr. Conseller i de fet crec que en aquesta qüestió no hi ha un conflicte polític, no hi ha una diversitat d'opinions polítiques, crec que tots estam més o manco d'acord amb el diagnòstic i amb el remei bàsic; amb el diagnòstic en el sentit que és evident que hi ha insuficiències molt greus en matèria de justícia a les Illes Balears i a tot l'Estat espanyol, la justícia mai, al Govern de l'Estat, no li ha interessat excessivament, no hi ha invertit gaire, sempre ha estat lent i sempre ha tengut moltes dificultats. També és cert que hi ha un excés de litigiositat a l'Estat espanyol i a les Illes Balears molt especialment que realment és sorprenent en comparació amb altres estats europeus que no tenen aquests alts índexs de litigiositat i que evidentment això encara dificultat molt més el servei de justícia.

I dic que estam d'acord també amb el remei, no només amb el diagnòstic, perquè tots coincidim que evidentment fan falta molts de recursos econòmics, fa falta que Eivissa tenguí un jutjat així com toca i fa falta que a Formentera es posi en marxa aquest jutjat de primera instància i instrucció; fa falta el trasllat de l'Audiència Provincial, etc., etc., etc., tota una sèrie d'inversions en equipaments absolutament necessàries i crec que també hi ha una coincidència i que per tant no val la pena incidir-hi.

Aquí hi ha, al nostre mode de veure, al mode de veure del Grup Parlamentari d'Unió Mallorca, dues qüestions bàsiques. La primera qüestió és la xifra; vostès, des del Grup Parlamentari Popular, demanen al conseller que determini una xifra. Jo crec que el conseller fa bé de no determinar una xifra perquè és evident que la comunitat autònoma ha de determinar la xifra o ha de tenir un horitzó quantitatiu alt i l'Estat té un horitzó quantitatiu baix, i la negociació consisteix en això, que la comunitat autònoma abaixi el seu llistó i l'Estat apugi el seu llistó. Per tant anam malament si posam una xifra perquè és evident que el Partit Popular, com li toca per oposició, dirà, quan sigui l'hora de la veritat i s'aconsegueixi el traspàs, dirà "hem anat per davall del que vostè havia previst". Per tant és evident que aquesta negociació s'ha de fer amb tranquil·litat i amb pausa i tenint en compte aquestes qüestions econòmiques de tota la negociació.

Però justament la segona qüestió que volia comentar és la dels terminis. S'ha dit aquí per altres portaveus que hi ha una urgència, que és una necessitat, que com més aviat millor. Clar, com més pressa tinguem perquè la proximitat amb què vivim la problemàtica de la justícia ens fa tenir la impressió que hi hem d'actuar molt ràpidament per solucionar els problemes d'aquest servei públic i les deficiències que pateixen els nostres ciutadans, en provoca assumir una dotació econòmica inferior. Per tant jo, que he sentit altres intervencions del conseller en comissió, discrep d'una opinió que ha donat el portaveu del Partit Popular, com si hi hagués hagut poca informació; no sé si ho he entès malament però ha semblat que vostè deia que hi havia hagut poca informació. Jo he sentit parlar el conseller reiteradament en comissió parlamentària d'aquest assumpte a preguntes del Grup Parlamentari Popular, s'ha explicat pel conseller que el Grup Parlamentari Popular va fer un informe, un informe que el conseller ha assumit i, per tant, crec que hi ha una informació, però que evidentment aquesta és una negociació sobretot de xifres, és una negociació pressupostària, i que jo, tot i ser conscient que és bo per a les Illes Balear que s'assumeixi aquesta competència i que com més aviat -efectivament- millor, però tampoc no voldria donar un excés de pressa que ens fes assumir la competència amb una dotació econòmica més baixa del que pertoca.

Per tant jo crec que és evident que s'ha de constituir el nou govern de l'Estat i tira-tira, sense amollar, com ha fet aquest govern i com ha fet el conseller, que han mantingut la negociació amb continuïtat i amb caparrudesa, crec que tira-tira aconseguirem un traspàs que evidentment no resoldrà tots els problemes de la justícia, no tindrem totes les condicions que voldríem, totes les unitats judicials que voldríem perquè això, diguem, és un món ideal que no es dona enlloc de l'Estat espanyol, però sí que podem diguem optimitzar i millorar molt més la situació que tenim.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyor conseller de Presidència, nosaltres compartim la necessitat que aquestes competències vinguin, que vinguin ràpidament però permetent una bona negociació, i consideram que són una peça essencial de les que encara ens queden per avançar en l'autogovern.

Nosaltres coneixem les negociacions que hi ha, també estam informats, també ha informat el conseller, i per tant tampoc no compartim aquesta sensació que falta informació i que el Govern no informi del decurs d'aquestes negociacions, i sobretot el que volem el que volem emfasitzar, perquè aquesta és efectivament una negociació econòmica, una negociació de xifres, és la necessitat que aquestes competències vinguin ben dotades. I també volem recordar, com ha fet una portaveu anterior, volem recordar aquell compromís que el president del Govern va assumir en aquesta cambra que el Govern de les Illes Balears no assumiria aquestes competències si no venien

ben dotades, que el Govern -repetesc- no podia assumir les competències de justícia si no venien dotades d'una manera digna. I venir dotades d'una manera digna vol dir que es puguin exercir, que es puguin exercir bé i que a més vagin acompanyades de les inversions necessàries perquè se superi aquesta situació dramàtica de mancances en equipaments i en infraestructures. També per al pagament dels funcionaris, que és una qüestió a la qual em referiré una mica més endavant, però que la dramàtica situació dels jutjats, per exemple, d'Eivissa, de la qual també ja n'ha parlat el grup proponent, es pugui resoldre.

Són necessaris bons equipaments i són necessaris uns funcionaris capaços de resoldre tot allò que la ciutadania de cada vegada més exigeix de la justícia, perquè efectivament una justícia lenta no és una justícia, una justícia que no ofereix facilitats als ciutadans no és una bona justícia, i una justícia davant la qual la ciutadania no se sent en igualtat d'oportunitats no és una bona justícia.

Aquesta, deia, és una qüestió sobretot de negociació i de xifres i de quantitats. En aquest sentit també nosaltres volem fer referència que aquests són temps, o haurien de ser o nosaltres volem creure que han de ser temps favorables. Hi ha precedents de competències que han vingut molt mal dotades econòmicament, les competències d'educació i les competències de sanitat són els exemples més palesos i més dramàtics; les transferències d'educació varen arribar en un moment de govern del Partit Popular a Madrid i govern del Partit Popular aquí i a Madrid i varen arribar molt mal dotades, encara arrossegam aquí dèficits d'aquelles mancances; i les competències de sanitat varen venir en un moment de govern del Partit Popular a Madrid i de govern progressista aquí, que es va veure forçat d'una manera pràcticament de xantatge a acceptar aquelles competències. Tot això no fa, al Partit Popular, com un partit especialment acreditat per exigir que aquí les competències vinguin ben dotades. En qualsevol cas nosaltres ens sumam a aquesta demanda que, ara que hi ha un govern del PSOE a Madrid, hi haurà un nou govern del PSOE a Madrid, i aquí tenim un govern progressista, aquesta oportunitat sigui aprofitada perquè realment aquestes competències vinguin ben dotades, i en aquest sentit durant aquesta campanya electoral volem recordar que hem tengut un reconeixement, que nosaltres saludam i que nosaltres volem que tenguim traducció en la pràctica, per part del que ara serà el nou president del Govern o que revalidarà com a president del Govern, que aquí hi ha un dèficit de finançament, que les Balears han estat històricament maltractades amb el finançament -això ho va dir el Sr. Rodríguez Zapatero en campanya electoral- i les competències de justícia, com altres matèries, com el tren i com moltes altres matèries, són una oportunitat de posar-se a l'alçada de corregir aquest desequilibri històric i aquest mal finançament històric.

Volia referir-me un moment a la qüestió dels funcionaris. Efectivament, com deia abans, una bona administració de justícia requereix bons equipaments però requereix també treballadors que se sentin ben tractats i que se sentin ben pagats, i en aquest sentit nosaltres pensam que la reivindicació dels nostres funcionaris de justícia d'igualar els seus complements amb els que tenen a altres comunitats autònomes a les quals la transferència ja està transferida és una reivindicació justa. És una reivindicació justa i a més nosaltres pensam que és bona d'atendre. Si mil funcionaris, per fer xifres rodones, si mil funcionaris demanen que se'ls apugi un complement en 200 euros més, si feim la multiplicació del nombre de funcionaris per aquest complement per 12 mesos anuals això equival a 2 milions d'euros anuals, i nosaltres pensam que ara, quan es parla de xifres de 50 milions i 80 milions, poder dedicar 2 milions perquè els funcionaris de justícia se sentin ben pagats i per tant puguin oferir a la ciutadania els serveis que reclama i que la ciutadania exigeix és una cosa que en aquesta negociació s'ha de posar nosaltres entenem en el centre i s'ha de posar com un capítol important d'aquesta negociació, per justícia i perquè els funcionaris ben pagats, com dic, són una garantia que la justícia funcionarà tal com la ciutadania exigeix.

Una darrera cosa i acab. Efectivament, també ho deia una portaveu anterior, aquí no se'ns transfereix tant la justícia com se'ns transfereix la gestió del personal i la gestió dels equipaments, però jo crec que això sí que ha de ser una oportunitat -i aquí introdueix un element nou- per avançar en un altre element necessari, en un altre dèficit, que és el tema de justícia en català, que és una reivindicació que des del Grup del BLOC volem introduir en aquest debat. Les transferències han de ser una oportunitat per avançar en la justícia en català, aquesta és una reivindicació històrica; la justícia ha de deixar de ser un dels àmbits que més es resisteix al procés de normalització lingüística, i una justícia al servei del país ha de ser també nosaltres entenem cada vegada més una justícia en català.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Torres.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt bé interpel·la el Grup Parlamentari Popular el Govern d'aquesta comunitat autònoma en relació a la situació actual del procés de negociació del traspàs de les competències en matèria de justícia fent, com era d'esperar, una visió partidista, interessada i parcial del camí que s'ha recorregut i que no podem oblidar que va començar el novembre de l'any 2002. No pot pretendre ara el Partit Popular distorsionar el relat dels fets i les actituds desplegades en aquest marc temporal, sobretot en relació a la construcció dels nous jutjats d'Eivissa, com més tard referiré.

El correcte traspàs de les competències de justícia és un tema evidentment importantíssim que requereix, per una banda, la prudència necessària per no acceptar dotacions que comportin un viatge enllac i, per altra, la constància, l'interès, l'empenta per assolir acords efectius, concrets, de prioritització d'objectius, actituds ambdues que està demostrant sobradament i amb sobrada informació el nostre govern de les Illes Balears.

Haurem de refrescar la memòria al Grup Parlamentari Popular i recordar-li que durant el període en què coincidiren les sigles del Partit Popular en els governs central i autonòmic, que varen tenir més o menys un any, només es va produir una reunió bilateral en data 10 d'octubre del 2003, una única reunió bilateral, essent l'oferta, com ja hi ha fet menció el conseller de Presidència, d'un poc més de 27 milions d'euros. Creim que, com ha fet menció el conseller de Presidència, no es poden obviar aquests antecedents ocultant tota aquesta informació per donar a entendre unes coses que no són realitat. És en canvi el Govern socialista central el que dóna una injecció als contactes bilaterals augmentant la proposta de dotació a quasi 33 milions d'euros, iniciant-se, com ha fet també referència el Sr. Conseller, una època de fluïdesa en les relacions bilaterals que en honor a la veritat, i com ha fet també menció el Sr. Conseller, tenen una davallada i es reprenen l'abril del 2006 amb una nova proposta del ministre de Justícia.

Des de l'any 2007, i concretament des del mes de juliol, poc després de la presa de possessió del nou govern progressista de les Illes, no hi ha hagut cap interrupció en el procés negociador, havent-se donat un impuls a aquest fixant molt seriosament els objectius a assolir i ordre d'aquesta prioritització, amb especial atenció als jutjats d'Eivissa. També s'ha fixat un calendari de reunions que ha suposat que el Govern del Sr. Antich hagi mantingut en poc més de sis mesos el mateix nombre de reunions bilaterals Estat-Govern, cinc reunions, que va fer l'anterior govern en un període de quasi cinc anys, i això que, com hem dit, durant quasi un any el Partit Popular estava en els governs central i autonòmic. Per tant hem de demanar el Sr. Portaveu del Partit Popular que no doni lliçons d'eficàcia.

Bé, atracant-nos al moment actual és notori que a les darreres reunions mantingudes es va constatar que la ubicació, el cost i el finançament del nou edifici judicial d'Eivissa s'han convertit en els esculls principals en la negociació i que ara mateix continua condicionant la negociació en aquest punt. "Primer Eivissa", va dir el conseller de Presidència, i evidentment ha de ser així. Cregui'm, Sr. Portaveu del Partit Popular, que per la meua professió conec perfectament quina és la situació dels jutjats d'Eivissa; per això celebri la prioritització d'aquest tema per part del nostre govern, i el que no puc consentir ni com a professional ni com a ciutadana d'Eivissa és que des de les files del Partit Popular s'estigui fent un ús partidista, un ús absolutament interessat del tema dels jutjats d'Eivissa. Sí, l'he escoltat perfectament, senyor, l'he escoltat perfectament. El que no es pot consentir és que des d'aquí es vulgui vendre demagògia pura i que en canvi, i faré menció a això perquè no és un argument gastat, és una realitat que és absolutament constatable, i és que des del consell insular on estava de president un senyor que ha sortit de la sala perquè es veu que no li interessa massa el tema de la justícia, quan estava el Partit Popular en el consell insular va paraitzar durant més d'un any el tema de l'avançament en la construcció dels

jutjats d'Eivissa, prioritzant uns interessos absolutament interessats i partidistes per damunt dels interessos generals. I així, senyors, és com es perden les eleccions; així, senyors, és com han tret aquests resultats, entre altres llocs, a l'illa d'Eivissa. El Partit Popular va bloquejar el procés i ha estat el govern progressista del Consell Insular d'Eivissa, evidentment dins els tràmits oportuns, el que està desbloquejant i ha desbloquejat el procés, i ara el Govern de les Illes Balears està en vies de desbloquejar totalment el procés.

Per tot això des del Grup Socialista atorgam tota la confiança i el suport a aquest govern per continuar amb la tasca iniciada, tenint per segur que les negociacions arribaran a bon port. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Petit aldarull a la sala)

En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Jaén, per un temps de cinc minuts.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. I abans he de fer una correcció de matís, la senyora representant, la diputada representant d'Eivissa pel Canvi m'ha anomenat Sr. Jaén; vostè, Sra. Presidenta, també ho ha fet, i jo em dic senyor Jerez. Fa quatre anys que vostè em coneix, tal vegada ella no ho sap tant, simplement per rectificar per a properes ocasions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni, perdoni, Sr. Jerez, efectivament.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Bé, aquí s'ha fet una radiografia de l'estat de la justícia a les Illes Balears i crec que és una radiografia molt bona i molt coincident, on s'ha detectat perfectament quines són les anomalies. I jo estic molt content que això sigui i que tots arribem a les mateixes conclusions. El Sr. Conseller ha fet una intervenció molt asèptica, és cert, i ho celebr, i crec que ha estat vostè molt correcte, crec que li he d'agrair aquest recorregut que vostè ha fet per la història, crec que és molt il·lustratiu per saber on som i cap on anam, crec que és absolutament encertat.

Ha fet referència -no sé amb quina intenció, tal vegada amb cap- que el Govern de José María Aznar pretenia dotar aquesta competència amb 27 milions d'euros. Miri vostè, crec que si era així i no era bona, no l'havíem d'acceptar, vengués de qui vengués, no l'havíem d'acceptar, si no era bona. I amb això, si la seva intenció anava per aquí, estic amb vostè.

Vostè no m'ha contestat i no m'ha dit exactament quina era o quina estimació feia vostè sobre el cost efectiu. Jo l'entenc, jo ho comprenc, jo crec que vostè s'ha de limitar a això, però l'únic que li puc dir és que aprofiti una referència que té, que aprofiti aquests 80 milions d'euros d'estimació que el Partit Popular en el seu dia va fer, aquest informe, aquesta valoració, perquè possiblement li serveixi de referència i, per tant, doncs en certa manera no desaprofiti aquest indicador el qual em pareix important.

També agrair-li l'anunci de prioritats que ha fet vostè aquí, (...) ministeri, és a dir, Eivissa, Maó, Ciutadella, Inca, Manacor, Formentera, molt important Formentera, és cert que hi ha obstacles i el principal obstacle miri, desgraciadament, o afortunadament, no ho sé, se situa a l'illa d'Eivissa; és cert que ara mateix l'obstacle pareix que és aquí. Jo no entraré en cap qüestió relacionada amb aquest assumpte, jo crec que de sobra és coneguda la posició del Partit Popular, perquè ho hem manifestat en moltíssimes ocasions aquí i a l'illa d'Eivissa, respecte del projecte Eivissa Centre, respecte d'aquestes indecisions i d'aquesta incertesa sobre la definitiva ubicació dels jutjats, però jo no insistiré en aquest assumpte, jo no hi entraré perquè crec que no és el moment i crec que el debat ha de girar entorn de postures constructives, positives, tal i com s'ha anat desenvolupant en aquesta cambra, en aquesta jornada, excepte una lamentable intervenció que tots ja efectivament tenim en ment i sabem d'on ve.

El que vull és insistir en el procés, és a dir, vostè visita Eivissa el dia 20 de febrer, i jo vull aprofitar per fer-li una pregunta, vostè visita Eivissa i diu que en breus dies informará sobre els inconvenients que té al ministeri la ubicació dels jutjats i li vull preguntar si vostè ja ha informat sobre això i, si és així, quina és la resposta i, si té resposta, ens la digui.

I també diu que vostè es presentaria amb els plànols a Madrid sobre el projecte definitiu d'Eivissa Centre; jo li preguntaria si ho ha fet i si els han rebut quina resposta ha rebut vostè del ministeri.

En qualsevol cas, i per anar finalitzant, reiterar una altra vegada el mateix, aquesta intervenció la considera vostè des de l'optimisme, des de l'esperança, des de les possibilitats i en fi, dir-li que a nosaltres ens trobarà en aquest procés, sempre i quan considerem, com vostès, que les competències vénen ben dotades a les Illes Balears. I no vull dir res més, crec que no és necessari, no fa falta.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. I en torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Moragues, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment jo vull constatar una cosa que alguns altres portaveus ja ho han fet, fer una constatació que tots els grups estam d'acord en una qüestió, que açò no sol ser molt habitual en aquesta cambra i per tant vull

deixar clar, que tots els grups estam d'acord, hem manifestat l'impuls que volem donar i que necessita la transferència de justícia per a les Illes Balears. Però dit açò, és cert que tenim alguns problemes focalitzats que estan jo crec que molt clars, i el Sr. Jerez ho ha posat també damunt la taula, així com altres grups, no?

La primera qüestió és la qüestió del cost efectiu. Jo he dit i ho torn repetir i ho dic moltes vegades i no em cansaré de dir-ho, que evidentment ens separa una qüestió en relació amb la negociació de com ho havia dut fins ara el Partit Popular; el Partit Popular fa un estudi ideal d'un model de justícia que no és el real, sinó ideal, i diu que per fer açò que el Grup Popular pensa o el Partit Popular pensa que seria el millor per a les Illes Balears necessitam 81 milions d'euros a la comunitat autònoma. Açò és un plantejament que jo he respectat, he dit que he respectat, crec que és un llibre que la música a mi em sona bé, l'únic que passa és que la lletra no s'aguanta des del punt de vista legal, l'Estat, per fer transferències, ha de parlar d'una qüestió que vostès deixen de banda en el seu estudi, que es diu cost efectiu, i aquí evidentment entrem en el món de la realitat. El món de les idees i el món de la realitat topen, com sol ser normal; i naturalment els que estan en el Govern, i vostès ho saben de quan eren al Govern, lluiten més amb el món de la realitat que no amb el món de les idees, però és així de dur.

Perquè clar, què passa, que quan un va a negociar amb el ministeri dient que necessitam 80 milions perquè aquest model és molt bo, el necessitam, allà, el Ministeri d'Hisenda, que en saben molt d'aquestes coses, perquè fa molts anys que estan amb aquesta qüestió, i a veure, aturi el carro, perquè aquí nosaltres hem de parlar de cost efectiu. Què vol dir cost efectiu? Que el que transfereixen a les comunitats autònomes és el cost que li costa, valgui la redundància, a l'Estat exercir aquí una competència. I a partir d'aquí, quan establim què significa el cost efectiu, podem començar a negociar les diferències que ens separen, que és evident que ens separen, perquè si no hi hagués diferències jo li asseguro que amb la voluntat que tenia aquest govern, i jo particularment, haguéssim firmat les competències ja; però evidentment ens separen diferències que es redueixen o es concreten a qüestions econòmiques.

Evidentment, nosaltres el que feim és canviar el sistema de negociació i deim: estam d'acord que posin vostès damunt la taula una xifra de cost efectiu, nosaltres acceptarem aquesta negociació sobre el cost efectiu si vostès ens accepten obrir una imprescindible nova àrea d'inversions en infraestructures, que crec, que com molt bé fixava el seu document, és la mancança més important que té l'administració de justícia a Balears.

Per tant, nosaltres rebem, la primera reunió és a l'octubre, un cost efectiu calculat al final del 2006 que parla de 44 milions, números rodons, i negociam al llarg d'aquests mesos posar al dia aquesta xifra, que en aquests moments està a l'envoltant els 50 milions, i no li puc dir més perquè hi ha algunes coses que nosaltres pensam que hi han de ser i no hi són, etcètera. Però el cost efectiu sobre el qual el ministeri es mou, que costa l'exercici de la competència de justícia a Balears està sobre el 50%, els 50 milions, perdó. Nosaltres acceptam aquesta xifra per negociar i obrim una demanda

d'inversions en immobles, i ja les he repetit i no les tornaré a dir. Ens sembla, el més flagrant, el més preocupant que té l'administració de justícia a les Balears és la qüestió de les infraestructures immobles que són moltes i que n'hi ha a totes les illes.

I per tant, aquest govern no podrà acceptar de cap de les maneres aquesta transferència si no s'ha resolt prèviament la qüestió de les inversions en immobles. I pos més èmfasi a la qüestió d'inversions en immobles que en el cost efectiu, és la meua opinió personal, però pos més èmfasi i vull que quedi clar; per a mi no serà tant un problema del cost efectiu com d'inversions en immobles, perquè amb aquesta situació, i tots ho han recordat els que m'han precedit en l'ús de la paraula, no es pot fer una justícia digna i una justícia a l'alçada de les necessitats del segle XXI.

Per tant, també vull dir, i acab Sra. Presidenta, Sr. Jerez, senyores i senyors diputats, també hem de ser conscients d'una cosa: quan assumim la competència de justícia, que ho farem, estarem sis mesos, un any, dos mesos o dos anys o el que faci falta, tots hem de tenir present que immediatament que nosaltres assumim aquesta nova competència, a la comunitat autònoma, com ha passat sempre amb totes les altres competències, li costarà doblers. Nosaltres haurem d'afegir alguna cosa que l'Estat no té en compte quan exerceix, o no paga quan exerceix damunt les Illes Balears la competència de justícia, i jo li posaré tres o quatre petits exemples: un, el personal, també ho ha dit molta gent; no les reivindicacions que fan ara el personal, demanant que ells perquè són de Balears necessiten 200 euros més, etcètera, que jo crec que açò és una visió molt parcial de quin és el problema -ho dic perquè alguns portaveus han utilitzat aquesta qüestió-, perquè evidentment, de cap de les maneres l'Estat pot pujar 200 euros uns funcionaris de l'Estat i la resta no, per tant no parlem de 1.000 funcionaris, parlem de tots els funcionaris que continuen sent de l'Estat; ningú pot pagar 200 euros als funcionaris de justícia de Balears i no pagar-los als 10.500 restants que són a altres comunitats autònomes encara no transferides, sense parlar d'altres funcionaris, també de l'Estat, que òbviament requeririen un mateix tractament de l'administració central de l'Estat. Però el personal òbviament haurà de requerir una homologació salarial, feta amb tota la prudència del món i amb tot el temps necessari perquè les finances de la comunitat autònoma els pugui atendre. Per tant, aquesta és una primera qüestió.

Una segona qüestió és la justícia municipal. És absolutament impresentable la situació dels jutjats de pau, per tant aquesta justícia municipal que es vol impulsar l'haurem, segurament, de pagar nosaltres, perquè evidentment ells ens transferiran, l'Estat, el cost que els costa en aquest moment exercir la justícia municipal. Podem parlar d'assistència gratuïta per exemple, d'assistència jurídica gratuïta, absolutament impresentable també així com ho estan fent; però és que l'Estat ens dirà: és que a mi em costà açò i per tant vostès (...), però nosaltres haurem d'atacar i haurem de posar recursos que haurem de treure d'una negociació que millori el sistema de finançament de la comunitat autònoma.

Evidentment, el portaveu del Grup Parlamentari PSM, Entesa i Verds, parlava d'una qüestió que em sembla important, que és la introducció, la necessitat de defensar un procés de normalització lingüística del món de la justícia que, evidentment, tampoc no ens pagarà Madrid. I açò, ens agradarà manco, ens agradarà més, però és evident que ho haurem de fer nosaltres, dels recursos que haurem d'augmentar en la negociació de la reforma del sistema de finançament de la comunitat autònoma.

Miri, Sr. Jerez, jo crec que vostè ha estat molt encertat posant damunt la taula aquesta qüestió, crec que evidentment ho hem de fer amb esperit positiu, crec que en aquesta qüestió és millor no tant que ens fem retrets sinó que aportem en positiu en una qüestió que estam d'acord, perquè, en definitiva, l'administració de justícia a Balears som conscients tots que no està a l'alçada d'un servei públic que reclama la societat del segle XXI, encara que jo puc acceptar, i ho he dit, que ha millorat substancialment al llarg dels darrers anys. Però també vull dir, i acab, Sra. Presidenta, que la comunitat autònoma de les Illes Balears està citada a termini en un futur immediat a fer política judicial amb perfils propis, i aquests perfils propis nosaltres els haurem de negociar amb l'Estat, però segurament els haurem de cofinançar.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, moltes gràcies senyors diputats.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues.

III. Moció RGE núm. 1661/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transport aeri a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 389/08.

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 1661/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a transport aeri de les Illes Balears, la qual és derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 389/08, rectificada mitjançant escrit RGE núm. 1846/08.

Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular per defensar la moció, per un temps de deu minuts.

LA SRA. GENE I BOSCH:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors i senyores diputats. Crec que tots han rebut la modificació del text, deman disculpes per no haver-ho presentat correctament.

La moció que avui presentam vol incidir en dos sentits per donar solucions a la problemàtica en matèria de transport aeri, existent actualment a les Illes. Per una banda, pel que fa a la ruta entre illes, pròximament s'aplicarà la tarifa flexible, tarifa que rebutjam i per açò proposam la implantació d'un nou sistema de tarifa fixa de 27,5 euros. Per una banda, pel que fa referència a la ruta a la península, demanam la declaració de servei públic durant l'hivern i el rebuig total a la línia de baix

cost que substitueix Iberia en horaris i freqüències, mentre no tinguem aquesta obligació de servei públic.

Així idò, en el primer punt instam el Govern a oposar-se a l'aplicació de la tarifa flexible en el servei de vols entre illes, perquè aquest nou sistema de tarifes, repetim, ens aboca a una desigualtat d'oportunitats entre els ciutadans, ja que, a partir d'ara, alguns trobaran tarifes 3 euros més barates, però és que un 50% de les places trobaran les tarifes un 25% més cares. Ja vam explicar que, malgrat s'abaratia el 50% dels bitllets en 3 euros, el que no pot ser de cap manera és que l'altre 50% hagi de pagar una tarifa molt més cara. A la interpel·lació els diferents portaveus ens van incidir sobre l'abaratiment d'aquests 3 euros en els bitllets, aquesta rebaixa d'un 7% i ho van comparar amb els preus del 2004; molt bé, però el que de ver importa i en cap moment s'hi va fer referència és el que nosaltres pensam que és una autèntica aberració, i és que, a canvi d'abaixar preus s'incrementin els preus màxims, cosa que no havia passat mai.

Amb les tarifes flexibles s'ha traspasat la barrera dels preus màxims més enllà de l'IPC, aquesta barrera l'hem desplaçada fins a un 25%. No qüestionam que s'abaixin els preus, és més, és deure d'aquest govern intentar que abaixin les tarifes, però de cap manera podem permetre que s'incrementin les tarifes fins a un 25% més. Açò no és just ni és adequat per a un servei públic, per a un servei que està protegit i que ha de garantir uns preus iguals per a tots els ciutadans. Un servei públic és un servei al qual hi poden accedir tots els ciutadans en igualtat de condicions, no que uns paguin més i uns altres paguin menys pel mateix servei.

Aquesta modificació de servei públic només beneficia la companyia. I el que és més greu, en el primer esborrany de declaració de servei públic ja es contemplava aquesta tarifa i en aquell moment el Govern balear, tots els consells insulars, tots els partits polítics ho van considerar que era inacceptable i inadmissible per a un servei públic, i ara tots aquells partits que s'hi van oposar ho veuen bé. No entenem per què és així aquest canvi de criteri i tampoc ens ho van explicar.

La Mesa de Transport Aeri s'ha manifestat en contra, igual que el propi sector d'agències de viatges. El *Diari Menorca*, de 30 de gener del 2008, du unes declaracions del president d'AVIBA de Menorca, on diu que "*se plantea el riesgo de que al final nos encontremos con tarifas máximas sobre todos los vuelos de las horas punta, no va a ser un seguimiento fácil*". L'*Última Hora*, de 31 de gener del 2008, diu: "*CAEB ve el nuevo modelo de tarifas interislas con cautela y PIME prefiere precios máximos*". 15 de febrer del 2008, el *Diari Menorca* diu: "*La flexibilización puede salir muy cara*". És a dir, els únics defensors de la tarifa flexible són vostès; els únics que hi veuen avantatges i no hi veuen inconvenients són vostès aquí dins, perquè de fora, en el carrer, la societat, els agents socials, el sector aeri no ho veuen així de positiu.

Com ja vaig dir, per tant, aquest nou sistema de tarifes és un engany als ciutadans i no és el que es mereixen els ciutadans de les Illes Balears. El cost més barat, 41 euros, o el més car, 51 euros, és molt enfora encara dels 27,5 euros aprovats i beneïts per tots en aquesta cambra. Per açò, en el segon punt, proposam el canvi de declaració de servei públic, de tal manera que canviem les tarifes amb descompte per una tarifa fixa que podria ser aquesta de 27,5 euros. Aquest és un model que va obtenir el suport del Parlament balear, el suport de la Mesa de Transport Aeri, el suport del ministeri i fins i tot del Congrés dels Diputats. Per açò creim que és molt clar que el sistema actual no és vàlid, el ciutadà no ha notat les diferents pujades del descompte de resident i per açò instam aquest canvi de declaració de servei públic, que està a les seves mans; hem de demanar autorització a la Unió Europea, tot el que faci falta, però demanam que es faci ja.

Pel que fa referència al tercer punt, instam ja el Govern balear a iniciar els tràmits amb el Govern central per declarar d'una vegada per totes l'obligació de servei públic amb la península durant els mesos d'hivern. Crec que tots coincidirem que és necessària per evitar situacions com la que vivim actualment a les illes menors de poques freqüències a la península, horaris no coberts, preus alts i baixa qualitat del servei.

A la ruta aèria a la península la liberalització del mercat no ens beneficia, perquè els ciutadans no tenen garantides unes condicions dignes i justes, les quals són obligades pel fet de ser residents d'unes illes. Perquè els ciutadans estan a càrrec del mercat i dels resultats econòmics de les companyies. I per tant, des de l'administració ens correspon garantir per als nostres ciutadans freqüències mínimes, horaris adequats, preus màxims i qualitats mínimes dignes a les rutes a la península, independentment de la rendibilitat econòmica de les companyies.

I finalment, en el quart punt proposam que mentre no tinguem aquesta declaració de servei públic amb la península, ens hem d'oposar, hem de protestar davant el Ministeri de Foment pel fet que la companyia que ha substituït Iberia quant a freqüències i horaris sigui una companyia de baix cost. El que ha representat disminuir el nivell de qualitat en el servei, de tal manera que no dóna servei, per exemple, als discapacitats, fa cobrar un preu per maleta, no factura l'equipatge, etcètera. Ja sé que em diran que no hem de decidir sobre el mercat i que la liberalització del sector aeri fa que hi hagi aquest tipus de companyies, però del que es tracta és de si ens conformam que sigui així o no; de si creim que podem permetre que la qualitat del transport aeri baixi o no. Està clar que no passaria res que una companyia de baix cost funcionés en una ruta si no visquéssim a una illa on no tenim assegurats altres mitjans per traslladar-nos fora de les illes, amb certes freqüències i certs horaris, però és que no és així. Vivim a unes illes i no tenim res més, no tenim carreteres ni trens per anar a la península, per tant el transport aeri és el nostre mitjà principal, i no tenim garantides unes condicions mínimes de qualitat que ens igualen en dret als ciutadans de la península. Per açò no podem acceptar una companyia de baix cost en lloc d'Iberia.

Creim que un govern, com a màxim responsable del benestar i qualitat de vida dels nostres ciutadans, no pot mirar cap a una altra banda i permetre la disminució de qualitat de serveis en transport aeri, emparant-se en excuses com la liberalització del mercat i el dinamisme del sector aeri. Per açò, mentre no tinguem la declaració de servei públic amb la península, hem d'obligar el Ministeri de Foment a assegurar-nos unes freqüències i horaris que no estiguin cobertes per una companyia de baix cost que ha disminuït el servei.

Senyors i senyores diputats, hem vist en aquesta recentment acabada campanya electoral que des de tots els agents econòmics i socials, des de tota la societat civil, se'ns ha reclamat a tots els partits polítics, a tots els candidats que governi qui governi arreglem d'una vegada per totes la situació actual del transport aeri. Jo crec que ha arribat el moment, que des d'aquest parlament s'hauria de plasmar la unitat de totes les forces polítiques per solucionar el transport aeri, transport que és essencial per a la nostra qualitat de vida i que, en canvi, és la principal preocupació dels nostres ciutadans.

Per açò, avui que comença una nova legislatura en el Govern central, hem de ser capaços, tots units des de la comunitat autònoma balear de reclamar d'aquest nou govern solucions definitives. Per açò els demanam el suport a aquesta moció. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per a fixació de posicions i per un temps de deu minuts, té la paraula ... El Grup Parlamentari Mixt no vol intervenir. Per tant, pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La veritat és que poques coses noves podem dir respecte del transport aeri, perquè n'hem parlat, n'hem tornat a parlar i supòs que en tornarem a reprendre més conversacions i més estudis damunt aquest tema; crec que és un dels temes més debatuts, i el meu grup ho ha dit reiteradament, que tots coincidim amb les dificultats de mobilitat, el sobrecost que té la insularitat, que hem dit moltes vegades que és una doble insularitat respecte fins i tot de les illes menors; que és un tema essencial per a l'economia, per a la cohesió i vertebració del nostre territori; per al benestar i la qualitat de vida. Que fins i tot creim que a nivell, ja no constitucional, perquè a més està reconeguda la insularitat a l'article 138 de la Constitució, sinó que és un deure de justícia distributiva que l'Estat central inverteixi i solucioni aquests temes d'insularitat.

És ver que també s'han fet esforços per part de tots els governs, tant insular, balear, com central, que s'ha anat millorant el tema, però també és cert que una altra vegada ho hem de dir, que després, a l'hora del mercat, a l'hora del dia a dia també els preus han anat pujant. És un tema que és difícil, que podem tornar a parlar de les diferents solucions, però és un tema que s'ha debatut moltíssim i crec, per no estendre'm, que ha arribat l'hora d'aprofitar el nou Govern central, la suposada sintonia que hi haurà entre els dos governs, per a seriosament agafar aquest tema i mirar de trobar-li una solució que sigui

estable; que sigui estable; que respecti en el possible les regles del mercat, perquè, des del grup, també volem dir que determinades solucions passen per un quasi monopoli, que és el que ens plantegen avui, i que creim que tampoc no pot servir com a solució definitiva.

És a dir, hem de garantir que el mercat pugui actuar, hem de garantir que els ciutadans vegin a la realitat la millora quant a la seva despesa en bitllets d'avió, cosa que de moment no han vist perquè és mal d'entendre que vagin pujant a mesura que hi ha descomptes, després els preus van pujant. Per tant, des del Grup Unió Mallorca, i per acabar, volem encoratjar el Govern que arribi a un acord amb el Govern central, tenint en compte aquests paràmetres: que les tarifes siguin estables, econòmiques; que es garanteixin les freqüències i els nivells de qualitat. Per això, perquè creim que s'ha de donar confiança en aquest sentit, i perquè creim que no és bo, perquè és el clàssic i no ha funcionat, i creim que és un quasi monopoli, votarem en contra de la moció.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Bé, hem vist a la moció subsegüent que no ens vàrem entendre gaire en el debat de la interpel·lació, per dir-ho amb aquella tautologia que li agrada al PP, cadascú és on és i tots veig que seguim allà on érem, com a mínim en aquest tema. Bé, sí que s'ha mogut bastant el PP respecte de la declaració que havia de ser gairebé una panacea de l'any 2003, de quan governava Aznar, amb Jaume Matas de ministre, si aquell moment pareixia que era una gran cosa, ha quedat palès, amb el discurs de la portaveu del Partit Popular, que no, que no n'era gens. Si en aquell moment aquella tarifa plena de referència, que ara avui ja està a 88 euros amb el descompte de residents, que en aquell moment hi havia del 33%, seria de l'ordre d'uns 56 euros, és significatiu que ara es demani i per a tothom una tarifa dues terceres parts més barata. Per tant, entenc que ja no es tracta d'una millora, que si qualcú diu que la tarifa que va posar és el triple de cara de la que troben raonable, d'alguna manera reconeix una situació de greuge realment molt important, que jo celebr quant que és constatar-ho i ens conhorta veure que ara, amb una gran felicitat, es reconeix que les Illes Balears han estat maltractades històricament. Crec que això té un aspecte positiu, que és que si un veu la realitat, doncs pot intentar afrontar resoldre-ho; ara, no lleva que intentar instal·lar-se en postures maximalistes pot llevar també millores puntuals.

Nosaltres, així com puntua el Partit Popular, que la flexibilitat és poc menys que la pesta, nosaltres en canvi hi veim oportunitats i per tant, no podem votar a favor el primer punt. Insisteix la portaveu del Partit Popular que va contra la igualtat el fet de què no tothom pagui el mateix, per tant, un sistema de tarifes com el que s'aplica en general arreu, hi estam acostumats dins el mercat aeri. Jo crec que aquesta rigidesa a

l'hora d'aplicar el principi de la igualtat, a nosaltres ens sona un poc a xinès, ho dic perquè la Xina està molt enfora i dic xinès també perquè és un sistema de garantir la igualtat que resulta molt intervencionista. Nosaltres les formules més flexibles que Occident ha procurat i ha duit a terme per garantir la igualtat ens semblen moltes vegades més pràctiques i reals. Pensi que la declaració oficial de servei públic va suposar un increment real de la mitja per una senzilla raó, llevant totes les promocions varen desaparèixer absolutament totes, com vostè sap i això va llevar que gent fins i tot deixés de volar, perquè hi ha gent que només vola si troba tarifes baixes, tarifes d'oferta. Per tant, això també ho sap el mercat i feim un magre favor a aquests usuaris si negam radicalment aquesta possibilitat. En qualsevol cas és un debat obert, el podem tractar, però la desqualificació del sistema flexible no ens pareix raonable.

En tot cas (...) que no li agrada ens pareix bé, ja per atribuir-ho al principi d'igualtat no ens pareix correcte. A Canàries el varen implantar fa 2 anys, el mantenen i jo crec que valdrà la pena donar-li una oportunitat. Tal vegada provoqui l'entrada de nous operadors, encara que s'hagi ridiculitzat i la dinamització del mercat, desaparicions de monopolis, tal vegada provoquin increments d'ocupació i això facilitaria molt actuar damunt les tarifes i tal vegada estimulin fins i tot turistes a la recerca d'oportunitats en temporada baixa. En tot cas ja vàrem dir que les condicions que ha negociat el Govern ens pareixen una millora, una millora relativa, de no pujar allò que se pujava cada any. Però aquesta vegada i per primer cop s'ha negociat un punt a la baixa, passar de 88 euros a 82 com a xifra de referència. És veritat que no són 27,5, però és una baixa respecte a allò que va fer el Partit Popular i que sumat al 50% per a residents realment és una baixa considerable col·locar-nos als 41 euros respecte dels 56 que pagaríem amb el sistema del Partit Popular. Per tant, creim que és una millora d'un 30% més barata que la fórmula Aznar-Matas, per dir-ho de qualque manera i per tant, és millor. No són 27,5, però és realment millor.

Vostè insisteix en què hi pot haver unes tarifes que siguin per al 50%, per a la meitat de l'avió un 25% més cares, però fins i tot ha minimitzat el que pot suposar de rebaixa. És veritat que qualque resident podrà pagar 50 euros, però qualque resident en podrà pagar 18. El sistema global ha d'anar a 82 euros, això és bastant bo de controlar amb un sistema tan aclarit com és el vol entre illes i evidentment això s'haurà de vetllar. Això no lleva naturalment que preferiríem els 27,5 euros que ens planteja vostè al segon punt, això podria estar molt bé. Reconeguem que demanar pagar una tercera part d'allò que vostès establiren és atractiu i crec que tot estaria bé. Crec que fins i tot en un moment determinat de frivolidat, o d'una certa lleugeresa un podria dir, ho votam i Madrid ja dirà el que troba que hem de dir, per demanar que no quedi. Però jo crec que també en un moment de negociació podria ser poc seriós i seria limitar el moment de negociació que el Parlament de les Illes Balears ja establís exactament quin és del model a negociar. Nosaltres no descartam que es dugui aquest acord en aquesta cambra més endavant. Donam suport a la reivindicació com idea de rebaixar realment entorn dels 30 euros aquesta tarifa, però avui creim que no podem tancar aquest moment negociador.

En tot cas sí que vull aclarir una cosa. Nosaltres trobam que aquests costos addicionals els ha de pagar el Govern de l'Estat, crec que això ha de quedar clar. Els costos de la insularitat formen part dels 149.1.1 de la Constitució, és el dret d'igualtat i ja que ens ho apliquen tant per llevar-nos competències, que qualque vegada se'ns apliqui com a costos d'insularitat. No allò que està passant en el transport marítim, que ja estam de l'ordre de 8 milions d'euros de despesa que paga el Govern de les Illes Balears. El sistema que el PP va proposar d'assumir amb els 18,5 milions d'euros que està costant ara el descompte de residents, assumir a passar a 27,5 euros, ens duia per ventura a més de 10 milions d'euros una altra vegada de despesa del Govern de les Illes Balears per compensar els costos de la insularitat. Jo crec que això és massa senzill proposar-ho i injust per als ciutadans de les Illes Balears. La posició ha de ser de reivindicació davant el Govern de l'Estat i aquesta és la fórmula que hem de dur a terme. Per cert, una proposta del Partit Popular que fins i tot sent tan generosa cap a Madrid va ser rebutjada de ple pel ministeri, al·legant motius competencials de normativa europea i fins i tot perquè els estudis econòmics eren molt poc rigorosos.

Sobre el tercer punt que reivindica la declaració de servei públic dels vols entre les illes menors i la península. No creim que sigui cap panacea, però crec que és bo (...) aquesta possibilitat, estam contents que vinguin a les nostres perquè era una qüestió que no hi havia la voluntat de donar-li suport durant uns anys, fins i tot amb un discurs anti-liberalització que sorprèn al Partit Popular en aquesta tribuna, però que precisament els profetes d'allò que és liberal, però sabent que també (...) una sola companyia té els seus problemes, nosaltres creim que sí s'ha de fer aquest concurs.

Per tant, votarem a favor, si ens deixen votar per separat els distints punts, aquest punt el votaríem a favor amb dos matisos. El primer és aclarir, no emporta modificar-ho, que aquesta sol·licitud ja s'ha feta, el mes passat ja va sortir una sol·licitud perquè s'iniciessin els tràmits per part de la Direcció General d'Aviació Civil. I l'altra l'han feta vostès mateixos. La nostra declaració és peculiar i és complicada perquè només la volem als mesos d'hivern. Però és que ha de ser així, perquè qualsevol fórmula que no sigui els mesos d'hivern, realment una declaració de servei públic amb un concurs que doni el monopoli durant tot l'any, pot ser molt lesiva als interessos de Menorca, Eivissa i Formentera. Per tant, sabent que el que demanam és especial, molt especial, realment ho hem de demanar així perquè una altra fórmula no ens convendria de cap manera.

Ara, no podem estar d'acord amb el punt quart. Aquesta creuada que estan fent de desqualificació damunt Clickair per part del Partit Popular no hi volem participar, jo crec que per demagògica i poc rigorosa. La manera seriosa dins Occident d'actuar damunt les companyies aèries, damunt el sistema de mercat és mitjançant declaracions com el punt tercer, en això hi estam d'acord. Posam una declaració oficial de servei públic i a partir d'aquí posam condicions. Però la idea de telefonar al papa ministeri, que és el que vostès ens diuen, un poc amb la idea tradicional de posar els presidents d'Endesa, de Telefònica, d'Iberia, tot i que ja estiguin liberalitzades, una idea d'intervencionisme que és molt cara a la dreta espanyola, jo crec que més fins i tot que els valors de liberalisme, jo crec

que aquests esquemes els hem d'anar canviant. Hi pot haver unes pressions, però el que hem de fer són normatives que es publiquin en els butlletins i no telefonades al ministeri. Fem la declaració de servei públic, vostès ja ho han dit en el punt tercer, negociem cap un sentit de posar unes normes que han de complir tots, però no una renyada i una desqualificació general de les companyies de baix cost que creim que no és correcta.

Vostès han canviat, estic content, la seva pròpia proposició corregint que no és Clickair l'única companyia que fa aquests vols, també operen Air Europa, Spanair i també opera Air Nostrum. Per tant, això també és important matisar-ho perquè estam parlant només de queixar-se del servei d'una companyia, una companyia que per cert, ha fet una campanya d'imatge darrerament, que ja anuncia que per ventura se'n va de les Illes Balears, en aquest sentit els he de felicitar perquè la seva creuada està tenint els seus efectes. Però jo no crec que sigui tan bo per a les Illes Balears aquest camí que estan duent a terme. I sorprèn que el mateix Partit Popular en declaracions relativament recents, a Cantàbria mateix, que demanaren que vinguin més companyies de baix cost perquè les troben molt interessants per als seus interessos. I en canvi aquí el missatge que s'envia i el missatge que es transmet és molt contrari.

Per paga el nostre únic que tenim, vaig acabant Sra. Presidenta, per negociar ara mateix mentre no hi hagi la declaració oficial, és precisament la negociació. La negociació i el parlar no es fa des del descàndid, insultant, es fa parlant. Així s'ha aconseguit avançar l'horari del primer vol Menorca-Barcelona, s'ha aconseguit recuperar el descompte de resident, al qual vostè hi feia referència. S'ha recuperat ja el descompte de resident en el cas d'escala parlant amb Clickair. O s'ha aconseguit el dret de bonificar l'equipatge a qualsevol vol parlant amb Clickair. Jo crec que és bo que hi hagi aquest tipus de relacions. I allò que no siguin relacions sinó que hagin de ser obligacions, les fem mitjançant la fórmula jurídica que està pensada per això, que és precisament a través de la declaració oficial.

Per tant, nosaltres...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí Sra. Presidenta. El que vull compartir amb el Partit Popular i saludar que hi hagi aquesta pressió damunt la millora del transport aeri, la confessió que allò que havien fet no serveix per gaire casa, amb la contundència encara l'ha desprestigiada més la portaveu del Partit Popular d'allò que jo mateix ho faria, però bé, acceptam les seves paraules que no serveix gairebé per res allò que varen fer el Sr. Aznar i Matas en els vols entre illes. Per tant, crec que aquesta legislatura té un gran repte per millorar el servei que ens varen deixar i que fins ara s'ha mantingut.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Ribalaiga.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Crec que avui estam d'acord tots que tots els mals vénen d'allà mateix, crec que tots els que hem parlat hem arribat a la conclusió que amb el tema de transport aeri a Balears el mercat no funciona, el mercat no és capaç de donar resposta a les necessitats dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes Illes. I quan el mercat no pot donar resposta als nostres desitjos i anhels, ha d'actuar l'administració pública i ha d'actuar mitjançant els mecanismes que aquesta administració té que en aquest cas, crec que amb açò tots hi estam d'acord, estam parlant de declaracions d'obligacions de servei públic. Estam d'acord fins aquí i quan començam a concretar aquest acord es va dissolent. I és una llàstima perquè aquest és un tema fonamental per als ciutadans d'aquestes Illes. És una llàstima que no ens podem d'acord.

Per començar amb la moció que ens ha presentat el Partit Popular, els direm que nosaltres tampoc estam prou d'acord amb el tema de les tarifes flexibles, però assumim que en un període transitori açò s'ha de produir. És una solució transitòria, efectiva, que pot proporcionar durant un temps uns vols, unes tarifes, uns preus més assequibles a ciutadans que en aquests moments no tenen. Per tant, assumim el compromís, la feina que ha fet el Govern i el compromís que ha adquirit, o que el Govern ha aconseguit que s'adquirís per a les tarifes flexibles, perquè entenem que és un sistema transitori fins que no aconseguim una nova declaració allà on les tarifes siguin realment més econòmiques, com hem dit altres vegades, i com vostès també estan d'acord que hem de tenir. Crec que en açò també hi estam d'acord. Per tant, no donarem suport al primer punt de la seva moció.

I passam al punt dos que és la famosa tarifa dels 27,5 euros. Nosaltres no volem que aquest assumpte de les tarifes econòmiques sigui objecte de partidisme o demagogia. El nostre grup està d'acord que hi hagi una declaració d'obligació de servei públic que contempli una tarifa realment econòmica. No és el cas de la declaració que tenim, com vostès saben, no és el cas de la declaració que vostès varen fer allà on les tarifes mínimes o bàsiques estaven molt més altes. És una llàstima que en el moment en què vostès varen negociar açò no pensessin en els 27,5 euros, realment és una llàstima. Però deixem açò que és el passat i mirem el present i el futur. Nosaltres volem una tarifa que estigui entorn dels 27,5 euros, tampoc emprem aquesta xifra com una cosa inamovible, com una cosa màgica. Aquesta és una xifra de referència que es va dir aquí en un moment determinat i que tal vegada no sigui la definitiva, però ha de ser entorn aquesta xifra les tarifes que hem de tenir nosaltres, entenem que dignes de la declaració de servei públic que perseguim. Una tarifa que equipari les illes amb les comunitats de territori continu. Una tarifa que ens permeti els desplaçaments de tots els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, la igualtat exigible amb ciutadans i ciutadanes d'altres comunitats autònomes que tenen territori continu i altres sistemes de transport i comunicacions, que no són

exclusivament l'avió. Volem que aquesta igualtat sigui manifesta. Açò és el que volem, aquestes tarifes són les que volem que ens igualin, perquè necessàriament hem de ser iguals a aquests ciutadans.

Ara que han passat les eleccions i que tots tenim més serenitat, crec que és el moment d'emplaçar-nos tots els grups parlamentaris per arribar a un acord sobre aquest tema. Crec que és el moment que deixem de banda partidismes, o banderes electorals i ens dediquem a construir alguna mena d'acord que ens permeti no només a aquesta cambra, sinó al Govern presentar-se a Madrid per negociar una declaració d'obligació de servei públic allà on els nostres anhels i desitjos es facin realitat. No només sobre les tarifes econòmiques, sinó també freqüències, qualitat del servei, número d'avions, número de seients, tot un seguit de qüestions que són importants per al transport a les nostres illes. Els ciutadans d'aquesta comunitat es mereixen que nosaltres facem aquest esforç i nosaltres estam disposats a fer-ho i pensam que és el moment de posar-nos a fer feina per açò. Pensam que en els propers dies estaria molt bé que entre tots féssim un esforç en aquest sentit. Tots els aquí presents tenim el deure d'aconseguir un millor per als nostres ciutadans i el millor en aquest cas és un servei digne i a l'abast de totes les economies. En açò crec que també estarem d'acord perquè alguns que m'han precedit en l'ús de la paraula s'han manifestat amb idees com que: ara és el moment oportú de posar-nos d'acord.

Respecte el punt tercer, li he de dir que sí hi estam d'acord. Si vostès ens ho permeten i ens permeten votar per separat els punts de la seva moció, nosaltres estarem disposats a votar a favor. Faltaria més! Nosaltres que defensam el servei públic per damunt de tot, faltaria més que no estiguéssim d'acord en què aquesta declaració també ha d'arribar als vols que hi ha entre les illes i la península, especialment illes menors i la península. I també es puguin resoldre alguns dels problemes que tots sabem que tenim i que especialment també es manifesten en el punt 4 de la seva moció, el qual ja li avanç que no li votarem a favor, evidentment, no podem fer-ho, perquè vostès saben com nosaltres que de la manera que ho expressen, açò no és possible. Saben que no és possible que en un sistema de lliure mercat ens adrecem a una companyia que si compleix amb totes les exigències de la llei per donar aquest servei, si compleix dic, no podem nosaltres demanar-li que surti d'aquest mercat o que faci les coses d'una altra manera.

En tot cas li hem de demanar i vostè ho ha apuntat una mica en la seva intervenció, allà on a la seva moció posa "oposar", vostè ha parlat de protestar. Jo crec que açò sí que ho podem fer. De fet, el Govern ja ho ha fet. El Govern el que pot fer és parlar amb les companyies, negociar amb les companyies, acordar amb les companyies que es donin serveis més adequats als nostres ciutadans, que no s'oblidin de les nostres peculiaritats, que tinguin en compte les nostres exigències, açò els interessa a aquestes companyies, quedar bé amb nosaltres. Açò sí que ho pot fer el Govern i no només quedar bé, sinó a més respondre a les nostres necessitats. El Govern crec que ho està fent, crec que vetlla pels interessos dels ciutadans. Per açò nosaltres no donarem suport a aquest punt, perquè entenem que a més la solució no està només en parlar amb aquestes companyies i demanar-los que d'alguna manera atenguin les nostres peticions, sinó que està en allò que hem parlat en el

punt tres, una declaració de servei públic per a aquest tipus de connexió entre les illes menors i la península.

En conseqüència i per acabar, li diré que crec que estaria bé que vostès ho reflexionessin, posar-nos d'acord, deixar de banda partidismes, deixar de banda banderes duites unilateralment i que ens posem d'acord tots perquè tots crec que volem el millor per als nostres ciutadans i crec que tots estarem d'acord que si tenim una declaració de servei públic allà on els preus enllloc d'estar a 72 i després a 82, o 88, està en 27, 28, o 30 euros, serà molt millor per als nostres ciutadans, serà molt millor per a les nostres economies. Serà molt millor en definitiva per a la nostra comunitat, la cosirem millor si els nostres ciutadans poden viatjar amb total llibertat, sense tenir problemes econòmics per açò, que si tenen algun tipus de trava en aquest aspecte.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Sembla que sí. Té la paraula la Sra. Gener per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GENER I BOSCH:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Acceptam la votació per separat, com no pot ser d'altra manera. I avui tenim l'oportunitat de dirigir-nos tots junts a aquest nou Govern d'Espanya que començarà pròximament, amb un missatge unitari i una preocupació que crec que tots els partits polítics compartim en matèria de transport aeri i que és la primera preocupació dels residents de les Illes Balears. Però no ha estat així, no ha estat possible i no voldria pensar que en època electoral vostès fan promeses que després no tenen ànim de complir, com és el cas de no donar suport a aquesta moció que presenta solucions en matèria de transport aeri. Solucions que inclouen propostes que hem sentit dels seus candidats, propostes que avui en canvi rebutgen, com la dels 27,5 euros.

Pel que fa referència a les tarifes flexibles, és vertaderament incomprensible comprovar com aquest Govern s'ha doblegat als interessos de la companyia i comprovar com en el 2003 estaven en contra i en canvi ara hi estan a favor i no han explicat en cap moment per què han canviat de criteri. Segueixen parlant de tarifes mínimes, però en cap moment expliquin quines seran les conseqüències per a tots aquells ciutadans que hauran de pagar unes tarifes molt més cares. Cregui'm que no es tracta de veure qui ho ha fet millor en cada ocasió quan ha governat, es tracta per part nostra de posar damunt la taula solucions a una situació de transport aeri que no és la desitjada. Una situació en la que tots coincidim que podríem estar millor. Als ciutadans no crec que els interessi massa el que pagaven en el 2004, ni tampoc els interessa com i qui va fer la declaració de servei públic i les circumstàncies que allò va motivar. Allò que els interessa és allò que paguen avui i allò que pagaran en un futur. Allò que està molt clar és que en un futur pagaran un 25% més d'allò que pagaven fins ara. Per tant, crec que aquesta és la qüestió.

Pel que fa referència al punt 4, tampoc podem entendre de cap manera que s'excusin en la liberalització del mercat. És incomprensible que no vulguin intervenir en aquest mercat, quan es tracta d'una necessitat vital per als nostres ciutadans i més quan tots estam d'acord, com hem pogut comprovar, en sol·licitar la declaració d'obligació de servei públic. Per tant, del que es tracta és d'avançar-nos per fer possible que els nostres ciutadans tinguin millors condicions, perquè els discapacitats per exemple puguin viatjar en aquests horaris i freqüències i perquè no haguem de pagar, per exemple, per la maleta. És a dir, es tracta de si volem fer ja alguna cosa o no. De si estam aquí, en aquest Parlament per poder millorar les condicions dels nostres ciutadans o no. No tenim cap dubte que si governés avui el Partit Popular i permetéssim, com fan vostès, les condicions de Clickair, les crítiques serien furibundes, hi hauria manifestacions, plataformes en contra, etcètera. Però en canvi, incomprensiblement defensen aquesta companyia i quan nosaltres volem millorar les condicions de les coses feim demagògia. En canvi, quan ho fan vostès no és cap demagògia.

En definitiva, avui no podem enviar aquest missatge d'unanimitat respecte el transport aeri al nou Govern central, com tampoc el podem enviar als nostres ciutadans. No volem creure que aquesta moció no s'aprovi per interessos partidistes. Crec que els ciutadans no es mereixen que avui no siguem capaços de trobar solucions comunes per al transport aeri, que no siguem capaços de posar-nos d'acord quan acaba una campanya electoral allà on aquest tema ha estat un tema recurrent i freqüent. Mirin, jo crec que amb aquest no a aquesta moció no perd el Partit Popular, els que perden són els nostres ciutadans que no poden entendre com és que no ens posam d'acord en un tema com el transport aeri. Són els ciutadans en definitiva els que pateixen els costos i els desavantatges de la insularitat i de la doble insularitat.

Però com que a nosaltres sí que ens importen els problemes dels ciutadans i estam per fer feina i aprofitant la sintonia que hi haurà entre aquest Govern i el Govern central, acceptam Sr. Ribalaga asseure-nos amb vostès per consensuar les solucions que facin falta perquè d'una vegada per totes poder donar solucions definitives en matèria de transport aeri. Jo crec que estam aquí per fer feina i per millorar les condicions de vida dels nostres ciutadans i si ens hem d'asseure i hem de fer un pacte d'estat sobre aquest tema, hi estam disposats i reclamar tots junts, més enllà d'interessos partidistes, solucions definitives per al transport aeri.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Aquesta presidència entén que hi haurà votació dels punts 1, 2 i 4 conjuntament i per separat el punt número 3. Es pot donar aprovat per assentiment el 3?

Punt 3 aprovat per assentiment.

I passam a la votació dels punts 1, 2 i 4 de la moció.

Passam a votar. Votam.

Quin problema hi ha?

(Remor de veus)

Passam a votar. Votam.

(Continua la remor de veus)

Tornarem...

Bé, com que hi ha empat es torna votar.

Passam a votar. Votam.

Sí 28 i 29 no.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 2003/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a traspàs de competències als consells insulars.

Passam al següent punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la proposició no de llei. Per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Flaquer té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo també avui aquí felicitar el Partit Socialista pels resultats de diumenge passat i al mateix temps desitjar que en aquesta nova etapa que s'obri, des del Govern de les Illes Balears i des del Govern d'Espanya es puguin fer efectius tots els compromisos, que són molts i importants, que s'han assumit des de les distintes candidatures i en aquest cas des del Partit Socialista, perquè crec que serà, si s'aconsegueixen, en benefici dels ciutadans d'aquestes illes.

I parlant de compromisos, jo crec que és bo també que aquesta cambra pugui recordar els seus compromisos i vull agrair també en aquest sentit la presència del President del Govern i d'alguns presidents dels consells insulars perquè parlarem d'una qüestió jo crec que cabdal dins l'estructura institucional d'aquesta comunitat autònoma, com és el paper dels consells insulars i les seves competències. Ara fa prop d'un any aquest Parlament va tenir la notícia positiva de l'aprovació d'un nou Estatut, fruit del consens de les grans forces polítiques d'aquestes illes, un consens del que a més el

propi President en va participar de manera activa en la negociació com a diputat que era en aquell moment en el Congrés dels Diputats. Aquell nou Estatut reforça des d'aquest gran consens el paper dels consells insulars, dotant d'unes competències pròpies, a través de l'article 70 i d'uns mecanismes que faciliten el traspàs de les competències cap als consells insulars.

Nosaltres a través d'aquesta proposició no de llei que hem dut ja a través de preguntes orals i a través de proposició no de llei a la comissió, volem senzillament que es manifesti des del plenari d'aquesta cambra un compromís quant al compliment d'aquest Estatut. Parlem de competències com les de promoció turística, política de gènere, conciliació de la vida familiar i laboral i dona, caça, regulació i vigilància, aprofitament de recursos cinegètics que van referides als consells de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. I parlem d'ordenació turística, transport terrestre i agricultura, que només van referides a Mallorca perquè com molt bé tots vostès coneixen han estat ja transferides en el seu dia als consells de Menorca i d'Eivissa i Formentera.

Qualsevol persona que dugui un poc d'experiència en aquesta cambra coneix perfectament quin és el mecanisme del traspàs de competències i coneix perfectament que amb el nou Estatut hi ha hagut ja durant aquests 7-8 mesos més que suficient perquè alguna d'aquestes competències pogués ser transferida als consells insulars, en compliment d'allò marca l'Estatut i sobretot en compliment d'aquesta filosofia de reforçament del seu paper com a institucions d'autèntic govern a cada una de les illes. Però el cert és que 8 mesos després de la constitució d'aquest Parlament, no tenim encara notícies d'aquest procés de traspàs de competències. Nosaltres volem avui facilitar el compromís d'aquest plenari i el compromís d'aquest Parlament. A la proposició no de llei original, que va ser signada per la nostra portaveu dia 18 de setembre de 2007, posàvem com a data dia 1 de gener de 2008 per fer efectives aquestes competències. És evident que això avui ja no és possible. A posta hem entrat una esmena modificadora d'aquesta proposició no de llei, allà on traslladam la data a dia 1 de gener de 2009.

Torn insistir en allò que he dit abans, estam parlant d'un any i mig després de la constitució d'aquest Parlament. Estam parlant de vuit mesos després de la constitució d'aquest Parlament. Tots els que coneixem el funcionament d'aquestes institucions, tots els que hem tengut el privilegi, l'honor, de formar part d'un govern i de formar part d'aquesta cambra sabem que divuit mesos és temps més que abastament per procedir al traspàs d'aquestes competències. Jo, fins i tot, els voldria concedir el benefici del dubte i entendre que per ventura no és possible complir amb totes i cadascuna de les competències que vénen relacionades en aquesta proposició no de llei, però a nosaltres ens bastaria, així com hem fet abans amb una proposició no de llei anterior, que almanco assumissin qualche compromís amb qualsevol d'aquests sis punts que formen part de la proposició no de llei, estam parlant de dia 1 de gener del 2009.

Amb vostès està en aquests moments la paraula de si realment el que vàrem aprovar en el Congrés dels Diputats, aquest nou estatut, ens el creim o no; amb vostès està la paraula i la decisió de si realment les promeses, els compromisos que assumiren vostès a la campanya electoral, a les eleccions autonòmiques, insulars i municipals, eren realment compromisos o simples declaracions d'intenció fetes durant una campanya electoral. Per a nosaltres aquesta és una qüestió molt important que no deixarem de banda durant aquesta legislatura, perquè demostrerà qui creu realment en l'Estatut i qui realment posa per darrera l'Estatut els interessos dels partits, els interessos dels distints grups parlamentaris que, segurament, i esperem que no ho acabi de demostrar la votació d'aquesta proposició no de llei, al final sempre estan per damunt els interessos dels partits polítics, ens temem que en aquest cas tornaran a estar per damunt del que realment marca l'Estatut i del que són realment les competències que en aquest moment poden assolir els consells.

No fa falta que els digui que en aquests moments, tal com marca el propi Estatut, article 70 i disposició addicional cinquena, basta assenyalar a través d'un decret els recursos econòmics, humans i materials que s'han d'assignar a cada un dels consells per desplegar aquestes competències. Avui, vostès, senyors dels distints grups parlamentaris que donen suport al Govern, tendran l'ocasió de demostrar si realment creuen o no creuen en el paper dels consells com a vertaders governs de cada illa i tendran l'ocasió de demostrar també si realment creuen en aquest Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA: (presideix Munar)

Gràcies. Per a fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ens trobam per primera vegada des de la transició a la democràcia en disposició d'haver de desplegar un nou Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears; es tracta, idè, i ho compartim amb el Sr. Flaquer, d'una oportunitat important i que ha de marcar de manera decisiva la història immediata i potser, fins i tot, a mig termini de les nostres illes. El nou Estatut preveu tota una sèrie de competències en mans dels consells insulars que abans eren del Govern de les Illes Balears, i així mateix també preveu que els consells comptin amb competències executives, això suposa un canvi substancial en la configuració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

El Grup del Partit Popular ha pretès que aquesta cambra instàs repetidament el Govern de les Illes Balears a agilitar el traspàs de diverses competències als consells insulars, molt especialment al de Mallorca que és el que en té menys de transferides, però també a Menorca, a Eivissa i a Formentera. A l'argumentació de la seva proposició no de llei el Partit Popular demana que s'acompleixi la legislació quant a transferències, tal i com marca l'Estatut d'Autonomia, i hi posa la data d'1 de gener del 2009.

Permetin-me, però, senyores i senyors diputats, de fer una consideració prèvia, que és purament intuïtiva i que per tant podria estar equivocada; pens, o millor, intuesc que la dilació que es pugui produir en tot aquest procés de transferència de competències als diferents consells insulars no es produeix ni per un problema d'incompetència per part del Govern, ni pel que típicament podríem qualificar com a un problema de mala gestió, ni pel fet d'haver de mantenir els acords de govern amb equilibris entre els diferents partits, sinó per un problema de definició de país. Potser el problema està en el fet que no se sap exactament on volem arribar, quin model de país volem, com volem articular les nostres institucions d'autogovern. Volem que el Govern de les Illes Balears perdi la major part de les seves competències i esdevingui una mena de mer coordinador de polítiques mentre que la nostra comunitat autònoma s'articula envoltant de quatre consells insulars forts i plens de competències executives? O bé volem un govern més fort, qualche cosa més que un mer coordinador amb quatre consells insulars no del tot autònoms sinó amb una autonomia compartida amb el Govern de les Illes Balears? El nou Estatut hauria de constituir el punt de referència de tot plegat, però pel que hem vist ara tampoc no és segur que les coses funcionin d'aquesta manera, i això crea, no fa falta dir-ho, una certa desorientació.

Jo em deman, senyores i senyors diputats, si el problema no és que la discussió del nou Estatut és tancar tal vegada en fals o, si no és així, si no tenim tots plegats encara una idea clara del model de país que volem, si cap d'aquests dos factors no es produeix, aleshores hauríem d'optar per tirar endavant el ple desplegament del nou Estatut i amb decisió. Estam d'acord, senyores i senyors diputats, que les competències que els són pròpies han de passar als consells insulars; consider, això sí, senzillament s'ha de seguir el reglament, tot ha de seguir el seu camí. Els decrets de traspàs no es poden dur a terme des del Govern sense que hagi pres la decisió corresponent a la comissió mixta de traspàs govern-consells insulars, si ho fèiem així no seguiríem el mètode, el camí que ens traça el propi Estatut d'Autonomia.

A hores d'ara ja s'han fet tres reunions d'aquesta comissió i si pensam, però, amb l'antecedent més immediat d'una comissió d'aquestes característiques, la que es va articular per al desplegament del primer estatut, que es varen tardar dos anys a fer el reglament de la comissió; però alerta amb aquesta antecedent, en aquell moment una part important dels partits polítics de les Illes Balears eren contraris a l'autonomia política del nostre país i només es varen convertir a la fe autònoma quan des de Madrid es va decidir que no podia ser que només hi hagués dues autonomies, Catalunya i Euskadi, perquè això les faria massa visibles, i imposaren el *café para todos*. Ara les circumstàncies, sortosament, són diferents: poca gent discuteix

que les Balears tenen dret a l'autonomia política, però, com he dit abans, no es té clar quin model de país volem articular de cara al futur.

Finalment, i vaig acabant, hem de tenir en compte que també s'ha de comptar amb els consells insulars per poder dur endavant tot aquest procés. Pensam, per exemple, que ara mateix un traspàs de competències sense la necessària coordinació podria fer que un consell insular com el de Formentera, de nova creació, es veiés abocat al col·lapse per manca de tècnics, per manca de personal que pogués gestionar les seves competències. Així mateix, s'ha de tenir present que el traspàs de competències ha de comptar sempre amb les dotacions econòmiques necessàries perquè els consells insulars les puguin gestionar de la manera més adequada.

Per raons prou diferents de les que eximeix el Partit Popular i també, al mateix temps, semblants, senyores i senyors diputats, demanariem una acceleració del procés de traspàs de competències als respectius consells insulars i gestos decidits en aquest sentit, que s'agiliti el reglament de funcionament de la comissió i que s'estableixi un full de rutes o un mapa de carretera, a la francesa o a l'anglesa, però a la nostra comunitat autònoma que es contemplin les particularitats específiques de cada illa; quines competències vol cada consell? De manera immediata quines s'han de consensuar? D'una manera més complexa, quines són més urgents?

Senyores i senyors diputats, som plenament conscient que el debat de fons, el més filosòfic i més polític, pot esperar, però de tota manera consider que el Govern hauria de fer gestos en el sentit que acabam d'apuntar: tirar endavant el ple desplegament del nou Estatut.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Per part d'Unió Mallorca té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. És evident que l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears modificat o el nou estatut aprovat estableix una altra sistemàtica de transferència de les competències i les dona com a pròpies dels consells insulars i que això genera la necessitat d'accelerar aquest procés de transferència de competències als consells insulars. Un procés que, evidentment, des del Grup Parlamentari Unió Mallorca sempre hem compartit, sempre hem volgut potenciar; vàrem ser un dels partits que vàrem liderar el procés d'aprovació de la Llei de consells insulars, que donava un perfil d'autogovern a aquestes institucions, i, per tant, evidentment, des del nostre grup parlamentari coincidim que tira a tira i de manera consistent s'ha de produir aquest traspàs de competències.

Ara bé, el problema és de metodologia, la transferència de competències entre diferents administracions és un procés complex, com sap perfectament el Partit Popular, ho ha estat a nivell de les Illes Balears i també ho és a nivell estatal. És evident que moltes competències que teòricament són de titularitat autònoma l'Estat s'ha torbat moltíssim a desenvolupar i aconseguir la transferència exacta d'aquella competència, anys, anys, no mesos. Per tant, no és un procés fàcil, el nostre grup parlamentari és conscient d'aquesta complexitat i, a més a més, no coincidim en absolut amb els termes literals de la proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular perquè consideram que no és un acte unilateral del Govern de les Illes Balears; la proposició insta el Govern i evidentment el Govern ho ha de fer, acordat a la comissió mixta de transferències.

Per tant, aquí el quid de la qüestió és que la comissió mixta de transferència, que ja ha estat creada, que s'està organitzant, que ha d'aprovar un reglament, funcioni adequadament i aconseguixi arribar a un acord de la quantificació dels recursos necessaris de cada competència, que és el tema complex que hi ha darrera aquesta proposició no de llei.

Per tant, des del nostre grup parlamentari sabem que és un tema recurrent, el Partit Popular no és la primera vegada que du a aquesta cambra aquest debat, el Partit Popular intenta fixar una data, ho ha fet en altres proposicions i ho fa en aquesta; el nostre grup parlamentari ja ha manifestat en aquests altres debats que no està d'acord a fixar una data perquè consideram que la comissió mixta ha de funcionar i ha d'arribar als acords i nosaltres no li hem de fixar el seu calendari de funcionament, sinó que aquesta comissió anirà desenvolupant els seus treballs i aconseguint la fixació dels recursos del personal i dels recursos econòmics necessaris perquè els consells insulars puguin rebre aquestes competències amb condicions i amb nivell de qualitat per prestar els serveis.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Flaquer, per part del nostre grup saludam, com ja hem fet en altres moments, perquè ha estat un tema que ja ha vengut a aquesta cambra en aquesta legislatura, el compromís, l'empenta que veig que el Partit Popular o que el Grup Popular vol donar a aquest debat de les transferències, i que, per tant, crec que és bo que hi hagi aquest control i aquesta insistència que permeti mantenir la pressió damunt el Govern perquè no s'oblidi d'aquest gran compromís polític. De totes maneres, he de coincidir amb els intervinents anteriors, ja ho ha reconduït el Sr. Flaquer que la proposta era d'1 de gener del 2008, que era especialment dificultosa, fins i tot presentada en el mes de setembre, ara ja passen al 2009; jo crec que són propostes que es podrien ja tenir presents, que alguna d'aquestes del llistat entri dins el paquet que aquí sigui transferit dins el 2009, i tots, malgrat expressem aquest acord a favor, no crec que sigui la

fórmula més adequada per demanar que es dugui a terme. D'entrada perquè parlam d'un procés bilateral que demanam al Govern que s'entengui amb un altre, aquest altre s'ha de voler entendre, i aquestes circumstàncies, tot més enllà d'enviar el gest polític que trobam que aquestes transferències s'han de dur a terme, no la podem forçar més enllà d'una negociació lleial.

Una cosa que sí vull aclarir és que les transferències, si tothom les hagués volgudes, evidentment ja fa molts anys que estarien fetes, això és una qüestió, ja que s'ha fet qualque apunt històric, des del 83 pràcticament totes són al mític article 39, que si bé no l'obligava sí que ho fomentava, i vull fer una precisió respecte del record històric del 83; crec que si en una cosa sí que hi havia una empena important d'Alianza Popular en aquell moment era amb els consells insulars i fins i tot amb les transferències anteriors, des del 79 al 83; per tant, no serà amb altres punts, però el compromís insularista sí que hi era. La vocació que el 39 es posà d'immediat en marxa hi era i hi havia un compromís polític que, com sabem, va quedar ajornat, primer fins a la llei del 87, vull recordar que el nostre, en aquest cas en aquell moment el PSM, però amb Entesa de Menorca, vàrem votar en contra de la llei del 87, no vàrem votar la llei del 87 perquè ja la trobàvem molt poc ambiciosa; les primeres transferències arriben en els anys noranta. Bé, el 39 no obligava, no obligava, però si la noblesa obliga el 39 obligava molt més que començar a fer feina l'any noranta.

Per tant, benvinguts, estam satisfets, però també és ver, com s'ha dit, que és un tema molt important; l'estructura institucional s'ha de fer d'una manera correcta, que després funcioni i per tant no per aturar-nos. Aquesta legislatura el nostre compromís és fort i rigorós en aquesta tasca, i seria realment molt decebedor que no es dugués a terme, per tant nosaltres volem que es dugui a terme, i aquest és un compromís que l'actuem, però també amb molta responsabilitat.

Jo trob, no ho sé, quasi bé un poc frívol que es digui que ara és molt senzill perquè basta un decret de transferències. El procediment no ha estat mai el problema, Sr. Flaquer, basta, sí, i el decret de l'administració de justícia que esperam, perquè és competència nostra, l'Estatut la posa com a nostra, no és que necessiti més, és competència de les Illes Balears, el que s'ha de transferir hi ha d'haver un decret, de traspàs és un decret, és un decret, és un pur decret, totes les transferències Govern de l'Estat-Illes Balears és un decret, el problema no és el decret, és el que diu el decret, i això s'ha de pactar. Per tant, primer hi ha d'haver un acord, perquè tampoc els consells, evidentment, no poden acceptar competències amb qualssevol condicions; és ver que en algunes d'elles ja hi ha una experiència, perquè estan transferides a altres illes o ja sabem bastant el que volem, i per tant crec que aquesta legislatura s'ha d'acomplir, és a dir, no podem actuar com ha actuat el Govern de l'Estat respecte de les competències que són nostres, que són nostres, *ope legis* per l'Estatut, però no ens transfereix, i el Govern de les Illes Balears no pot actuar amb deslleialtat respecte dels consells perquè les competències són dels consells, baldament no les poden exercir fins que no siguin transferides. Per tant, aquesta lleialtat ha d'existir, però també, evidentment, des de la responsabilitat de tothom, també dels consells que hauran de negociar i hauran d'estar satisfets, amb un handicap gran, que és finançament que en aquest moment té les Illes Balears doncs

condicionarà, com condicionarà la distinta magnitud de cada consell.

Tot això no poden ser excuses, tot això són realitats objectives, el propi Tribunal Constitucional ha tengut ocasió de renyar el Govern de l'Estatut, en aquests cas, perquè manté competències que no són seves, però a la pràctica no ha aconseguit mai arrabassar un decret de transferències. Això estic convençut que no passarà en aquesta legislatura, en tot cas pareix que, jo salut que el Partit Popular vetlli o intervengui i pressioni perquè no es returi aquest ritme, però tampoc no crec que sigui una qüestió de mesos.

Parlam també de conseqüències financeres, conseqüències institucionals, conseqüències estructurals, per què no dir-ho, jo no me'n amagaré, no pot ser tampoc una excusa, però té conseqüències polítiques i d'eficàcia de la pròpia estructura de les conselleries, algunes estructures del propi govern pràcticament han de tenir unes repercussions molt rellevants, i això enmig d'una legislatura doncs és una cosa que s'ha de ponderar i que s'ha de mesurar i que s'hi han de posar les transicions que calguin. Ara, el gran compromís és d'aquesta legislatura i dins aquesta legislatura hi ha d'haver gestos i al final de la legislatura, pràcticament, tot el que sigui, llevat d'algun serrell que pugui quedar per falta d'acord o per falta d'haver-ho precisat a final de legislatura, la veritat és que la voluntat de l'article 70, l'obligació de l'article 70 del nou Estatut s'ha de dur a terme.

Ja que no ens posarem d'acord amb el que havia de ser l'Estatut del país i la reivindicació d'autoafirmació que nosaltres demanàvem, com a mínim en aquest punt, que sí que hi és, i que depèn de nosaltres perquè no depèn d'altre que de les pròpies institucions d'autogovern, confiem que les duguem a terme.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Costa té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El nou Estatut marca ja l'arquitectura institucional de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per tant hi ha una diferenciació clara del que era l'article 39 amb l'article 70 de l'actual estatut; mentre que abans parlàvem que es podrà assolir unes competències, ara ja es parla des de l'aprovació del mateix estatut d'unes competències pròpies que són dels consells insulars, dels quatre consells insulars. Per tant, en aquests moments només es tracta de veure a quin moment entra l'eficàcia i l'exercici d'aquestes competències per a cada un dels consells insulars, conforme exposa la part final de l'article 70 mencionat.

El portaveu del Partit Popular venia a mencionar o ha llançat com a dir no s'ha fet res; jo crec que altres portaveus ja han marcat quines són les passes i s'han de marcar d'una forma, complir el que marca el propi Estatut. Ho reiteraré, a la reunió dels presidents dels consells insulars amb la comunitat autònoma es va fer la comissió mixta, s'ha fet una ponència, s'està fent un reglament i, si no ens falla, aviat tendrem aquest reglament que regularà la feina posterior que s'haurà de fer. Aquest és el mecanisme i el que s'ha d'actuar.

I a més crec que el Partit Popular comet un error, si em permet, de voler marcar terminis a un govern i a uns consells insulars que, com ja han apuntat altres portaveus, vendran marcats per moltes i diverses circumstàncies. Per tant, deixem que sigui, marquem, que funcioni el procediment que marca l'Estatut i que sigui la dinàmica de negociació Govern de les Illes Balears i els diferents consells insulars la que determini quan es realitzen aquestes transferències. Però no entengui vostè, amb les meves paraules, una tàctica de dilatar el que és una obligació estatutària. Per tant, dir que s'han de fer aquestes transferències, que s'han de fer consensuadament amb els quatre consells insulars i que s'han de fer sense dilacions, però dins un àmbit de negociació, com marca l'Estatut d'Autonomia.

Quan preparava aquesta intervenció, i sentint els altres intervinents, m'han vengut al cap algunes reflexions; també agafant el que deia el portaveu del Partit Popular, que els que probablement hem tengut l'honor de participar a diferents estadis en aquesta cambra o bé en el Govern de les Illes Balears hem vist diferents pautes que s'han tengut, i per això li vull dir clarament al Partit Popular que no tengui dubtes que la posició del Grup Parlamentari Socialista és de donar suport al Govern perquè clarament el president Antich, el Govern que avui té, ja té una vocació clarament reflectida en unes paraules que sintetitzen bàsicament la voluntat d'aquesta govern i que a ningú sonaran estranyes, *dixit* Antich: "Un govern fort, consells insulars forts".

Per tant, i des d'aquestes premissa, vostès se'n recordaran que es va fer la Llei de consells insulars, aprovada l'any 2000, i això va ser una part de l'arquitectura política que el primer govern Antich volia conformar en aquestes Illes Balears. Se'n recorden vostès del que va votar el Partit Popular? Crec que és bo no voler dar tantes bandades perquè de vegades va malament. Per tant, ens congratulam el Grup Parlamentari Socialista que a la fi hi hagi un ampli consens que ve marcat per un estatut que hem consensuat i que bàsicament està tancat; però els vull dir que els que van recórrer al Tribunal Constitucional la Llei de consells insulars són a aquesta banda de la sala.

I és més, vostès aquestes qüestions de vegades les utilitzen d'una forma estranya, recorren als tribunals, però quan tenen el Govern no dubten a utilitzar els instruments que els dona per exemple la Llei de consells insulars, consellers no electes; i després, quan els va bé, quan surten i quan surten els seus consellers no electes desacrediten el que fan els actuals consells insulars, i em referesc molt concretament al Consell Insular d'Eivissa, en què el Partit Popular, dies passats, a través d'un anunci publicitari, ha mirat de desacreditar aquesta arquitectura que planteja la Llei de consells insulars. Per tant, jo els demanaria que mirem de ser seriosos, rigorosos en el que tots volem per a aquesta comunitat autònoma i que quan ens vagi bé no ho utilitzem i que quan ens va malament ho critiquem. I que no els vull fer més recordatori d'un recurs que encara esper que qualche dia diguin que allò va ser un error que va cometre el Grup Popular.

Per tant, vull concloure amb una síntesi de com ho veu el nostre grup. El nostre grup anima el Govern que segueixi les pautes que li marca l'Estatut i que ells han volgut dur aquesta iniciativa; que vegem aviat el reglament i que aprofitin d'arribar a un ample consens amb els diferents consells insulars. I només faré un recordatori, com a reflexió també per a tots els grups d'aquesta cambra, que una aprovació unilateral d'aquesta manera els vull recordar la situació actual del Consell de Formentera. La situació actual del Consell de Formentera està en una assistència tècnica bàsicament, utilitzant una expressió senzilla i que tothom entén, per part del Consell d'Eivissa, i que probablement, tal vegada decideixen anar amb un procés més lent que altres consells.

Per tant, no facem, allò que utilitzava en una altra qüestió la portaveu d'Eivissa pel Canvi, no apliquem receptes de *café para todos* en una data, probablement ens puguem trobar que cada consell necessitarà acords diferents i aquests acords s'han de fer dins la comissió mixta que he mencionat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Vol fer el grup proposant ús de la paraula? Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Costa, jo li agrairia que quan repassa la història no la interpreti al seu gust, és ver que hi va haver un recurs del Partit Popular contra aquesta llei, però vostè el que ha d'explicar és quina ha estat la postura sempre del Partit Popular sobre les transferències de competències, que és molt distint. Sempre hem cregut, i vull reconèixer i vull agrair al Sr. Alorda les seves paraules, sempre hem cregut en aquest paper dels consells insulars i sempre hem defensat les transferències als consells insulars, sempre. Per tant m'agradaria que quan vostè es vol refugiar dins un recurs, destriï dins aquest recurs quines parts eren les que el Partit Popular impugnava i quines eren les parts que el Partit Popular sempre ha defensat, i un major grau de competències dels consells insulars sempre ho ha defensat el Partit Popular, sempre. I vostè ho sap i per tant li pregaria que

quan torni a repassar la història o la repassi bé o almanco no la interpreti només a la seva conveniència i al seu gust.

(*Alguns aplaudiments*)

Pel demés, com diu la vella cançó italiana: *parole, parole, parole*, moltes paraules però pocs compromisos. Aquí hi ha hagut qualcú que ha dit que aquest és un problema o una qüestió de metodologia. No, no s'equivoquin, no és una qüestió de metodologia, és una qüestió de pactes, és una qüestió que posam per damunt, l'Estatut o els partits polítics, i vostès han decidit posar-hi els partits. Aquí no hi ha hagut cap grup polític que hagi tengut la gallardia de pujar aquí i dir: "Sr. Flaquer, miri, nosaltres no podem votar aquesta moció, no podem votar aquesta proposició no de llei perquè el pacte diu que una determinada competència no es transferirà fins al final". No hi ha hagut ningú que hagi tengut la gallardia d'explicar-ho, ni el Sr. Melià, ni la Sra. Marí, ni el Sr. Alorda, ni el Sr. Costa, i això és un pacte que vostès tenen escrit, i això es posar per davant de l'Estatut els partits polítics, i això vostès no són capaços de reconèixer-ho, i això és el que nosaltres volem evidenciar avui aquí. Aquí hi ha un conjunt de competències que vostès no em podran fer creure que la comissió mixta..., em diuen que és un problema de metodologia i que la comissió mixta és la que ha de començar a accelerar aquest procés. Si en vuit mesos no han aprovat ni el reglament de funcionament de la comissió mixta, em facin dubtar d'on arribarem al final d'aquesta legislatura.

Vostès han de dir la veritat als ciutadans. És legítima. Vostès formen part d'un govern que depèn d'un pacte que és legítim, no ho hem discutit mai, però expliquin-lo als ciutadans, expliquin als ciutadans que una competència com la d'ordenació turística a Mallorca o com la de promoció turística a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera demà, jo que he estat conseller d'això a un govern, demà mateix pot estar valorada i acceptada pels consells, i si no és demà, que ja duim vuit mesos, no em diguin que dia 1 de gener del 2009 no ho podrien tenir.

El que passa és que vostès són esclaus i presoners d'un pacte, i aquí l'Estatut s'ha posat darrere el pacte dels partits, i això és el que nosaltres denunciem, i avui vostès tenien una magnífica oportunitat, i ho he intentat fer sense demagogia, ho he intentat fer amb la màxima honestetat possible, avui és un moment per comprometre'ns amb l'Estatut, avui és moment per dir que creim en l'Estatut, però votant, adquirint compromisos, no refugiant-nos en la metodologia, en la comissió mixta, etc. No, qui creu realment en l'Estatut que ho demostrï; qui creu realment en el paper dels consells insulars i que són majors d'edat per, a partir de l'any que ve, tenir les competències en ordenació turística i en promoció turística, per exemple, que ho demostrï, que ho demostrï avui, per què esperar demà? Tenen un any, tenen un any, i com aquesta moltes altres competències que estan aquí.

No continuïn enganant els ciutadans. Al final -solen dir aquí a Mallorca que la mentida té les cames molt curtes- al final tot es demostrarà en aquesta legislatura. Al final es demostrarà que per damunt d'un estatut, a aquest govern, li han valgut molt més i li han convengut molt més, molt més però, els interessos dels partits.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments*)

I passarem a la votació de la proposició. Votam.

Sí, 27; no, 29. Sí, 27; no, 29.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2168/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a la creació de la capitania marítima de Menorca.

I passam a debatre el següent punt de l'ordre del dia, que és la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Popular relativa al suport de la creació de la Capitania Marítima de Menorca. Per defensar-la té la paraula la Sra. Sugrañes. No? La Sra. Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, presentam aquesta proposició no de llei encara que sigui molt relativa a Menorca, però esperam el suport de tot el Parlament per a l'illa de Menorca i, en aquest cas, per donar suport a la creació, a la nova creació de la Capitania Marítima de Menorca.

Tots sabem que va sortir fa poc, el mes de juliol de..., perdó, el mes de maig de l'any 2007, el Reial Decret 638, que modificava el model de capitànies marítimes creat pel Reial Decret de l'any 1995 de 14 de juliol i suprimia les capitànies marítimes de segona i tercera categories, i en el seu lloc les feien districtes marítimes. Amb l'estructura organitzativa que es va fer l'any 92, els ports de l'Estat i de la marina mercant passaven a l'Administració marítima i depenien de l'avui Ministeri de Foment. Aquesta estructura organitzativa suposava la desvinculació definitiva de l'Administració marítima respecte de l'Administració militar i atribuïa al Ministeri de Foment, a través de la Direcció General de la Marina Mercant, l'exercici de les competències en matèria d'ordenació general de la navegació marítima i de la flota civil amb l'única excepció d'allò relacionat amb l'activitat pesquera, que sabem que depèn del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Per tant amb aquest decret, amb aquesta nova normativa tant Maó com Ciutadella passen a perdre la seva categoria i a ser simples districtes marítimes. Totes les atribucions que fins ara gestionaven els dos ports passen a ser dependents de Palma. Per tant Balears només compta amb aquest centre de Palma i amb el d'Eivissa com a màxims representants de ports de Balears, i jo crec o nosaltres creim com a partit polític que a Menorca, essent una illa i que vivim de la mar igual que les altres illes de les nostres Balears, tenim els mateixos drets i que, per tant, tant Maó com Ciutadella, que compten amb gran tradició marítima i marinera, queden sense part d'aquestes competències que tenien fins ara, només tindran competència en tasques d'administració, tot i que Palma pot delegar funcions però ja tornam fer enfora de Menorca un organisme que, en tost

de descentralitzar, que és la política que vol el ciutadà per tenir més a prop tots els serveis públics, tornam a dur-ho fora de Menorca.

Tant el port de Maó, que té un intens trànsit marítim de vaixells i de mercaderies, com el port de Ciutadella, que a més a més ara s'amplia amb el nou dic i per tant hi haurà també més trànsit i més comunicacions que actualment, no volem cap greuge comparatiu amb Eivissa, perquè..., i amb tots els respectes cap a totes les illes, té també Menorca les seves necessitats respecte als temes marítics, ja que estam i vivim de la mar com totes les altres illes.

Tant el Consell Insular de Menorca, com l'Ajuntament de Ciutadella, com l'Ajuntament de Maó, fins i tot sé que hi haurà consens en aquest tema perquè n'hem parlat moltes vegades i tots els partits polítics a Menorca ho veim així, hem pres acords similars en aquest mateix aspecte que nosaltres presentam avui aquesta proposició no de llei aquí, i esperam, com he dit, el suport de tots els partits polítics. També em consta que el Govern -perquè he parlat amb la portaveu del Partit Socialista- que el Govern ha fet també la seva feina de suport a aquest mateix punt que nosaltres feim aquesta proposició no de llei, i també volem agrair el suport de tots. Per tant el Parlament supòs que no serà l'únic que no tengui avui un acord en aquest tema. Fins i tot el batle de Maó, que avui vull felicitar aquí públicament perquè és el nou senador per Menorca, i també felicitar la victòria del Partit Socialista, ha dit que havia parlat, que havia escrit i que s'havia preocupat perquè a Menorca açò fos un tema que s'estudiés davant la presidenta Narbona, fins i tot la presidenta del consell insular.

Per tant nosaltres creim que no hi haurà cap dubte que açò és un tema que tots volem i que d'aquí a poc ens puguem fins i tot reunir tots i parlar d'aquest tema amb calma, però que a més a més avui surti un acord de tots.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vinent. Pel Grup Parlamentari Mixt no hi ha intervencions. Pel Grup Parlamentari d'Unió Mallorca no hi ha intervencions. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, jo primer de tot vull que trençaré aquest ambient versallesc que ha introduït la Sra. Vinent perquè, encara que sembla que tots haguem d'estar d'acord, hi ha una història prèvia a açò i uns condicionants que no són ben bé el que ens ha exposat avui aquí.

Jo vull confessar que quan vaig tenir la primera notícia que el Grup Parlamentari Popular havia presentat aquesta proposició no de llei vaig pensar inicialment que era açò que ens ha volgut vendre aquí avui la Sra. Vinent, una proposta de tràmit per mor que ja era ben palès que hi havia un ampli consens en aquest tema, conegut per tots, que tots reivindicaven una altra vegada capitania per a Menorca. No entraré en el fons de la qüestió, jo assumec totes i cada una de les paraules que ha dit la Sra. Vinent sobre la necessitat d'aquesta capitania, no cal enumerar ni els motius ni els requisits perquè Menorca els compleix a bastament per passar de districte a capitania, ni els beneficis que suposaria per a Menorca. En açò hi estam tots d'acord. He dit que vaig cometre la ingenuïtat, i no acostumo a ser ingenu, de suposar que açò era una proposta de tràmit, però prest, veient com anaven les coses, se'm va caure la bena dels ulls, i em vaig adonar ben prest que aquesta proposició no de llei, igual, per cert, que les mocions que van presentar a l'Ajuntament de Maó i al Consell Insular de Menorca, no responien a cap interès, com ens ha volgut fer veure aquí la Sra. Vinent, de preocupació per la situació en aquest tema a Menorca, sinó que eren, com tantes altres coses, bàsicament responien a un interès partidista del Partit Popular.

L'esquema de funcionament és ben clar, sobre aquest tema, encara, com he dit, que avui la Sra. Vinent ens hagi donat una visió angèlica de la situació. El Partit Popular presenta una sèrie de propostes perquè abans de les eleccions, si pot ser, tenir alguns titulars de premsa i a la vegada atacar els govern de progrés de les distintes institucions, ja sigui l'Ajuntament de Maó, ja sigui el Consell Insular de Menorca, ja sigui el Govern de les Illes Balears. Una altra cosa és que els surti bé, o que els terminis els quaderns, però açò era la seva intenció.

I és que açò sens dubte és el que més hauríem de tenir en compte, és a dir, en allò que hi ha acord presenten propostes amb la intenció de cercar confrontació, en allò que hi ha acord i que saben que n'hi ha. I bé que ho han emprat dins aquesta campanya electoral, eh?, bé que ho han emprat: que si a Maó van presentar allò i els van fer introduir una esmena, i que si no havien fet res per la capitania marítima... Bé que ho han emprat. Ara aquí, aquí dalt, tot mel i sucre, però fins ara amb la seva (...) cantons, les coses com siguin dites i ho hem de reconèixer. Perquè aquestes propostes no responen a la preocupació que tengui el Partit Popular pel trànsit marítim, no tenen por per la pèrdua (...) a Menorca, no tenen por dels possibles perjudicis que causa en els sectors econòmics, res d'açò; l'única motivació del Partit Popular era cercar algun rèdit polític.

Si no quin sentit té, m'ho poden explicar, quin sentit té demanar allò que ja saben que està fet?, allò que és de públic coneixement que està fet, allò que saben que hi ha ja -ho saben tots- un acord de totes les forces polítiques. L'únic sentit és un clar i llampanat interès partidista, un interès partidista que com he dit varen utilitzar durant tota la campanya, varen utilitzar durant tota la campanya. El que passa és que aquí en el Parlament va passar una cosa: en el Parlament no van controlar prou bé el *timing*, no van ser capaços de preveure quan arribaria a aquest plenari aquesta proposició, i ha arribat després de les eleccions, quan ja no els serveis de res i per tant vénen aquí dalt a dir-nos que flors i violes.

Vet aquí, llavors, que açò és la seqüència de com han anat els fets a partir del Partit Popular. Però ara anam a la pel·lícula dels fets reals, dels fets reals. El Reial Decret 638/2007, de 18 de maig, reconvertia la capitania, com ja dit, marítima de Menorca en un districte marítim depenent de la Capitania de Mallorca. Poc temps després, no arribava a dos mesos després, ja de cop, el Consell Insular de Menorca, per acord del consell executiu, format per PSOE i PSM-Verds, manifestava el seu desacord amb aquest reial decret i iniciava les gestions necessàries per aconseguir, en base a allò que estipulava el mateix reial decret, la recuperació de la capitania de Menorca. Acte seguit es manifesten en la mateixa línia ajuntaments com el de Maó i el de Ciutadella, el mateix delegat del Govern central a Menorca i diverses entitats de l'illa. Si més no queda clar llavors al respecte la clara postura de la societat menorquina i de les institucions que la representen. Hagués pogut quedar aquí, tots ho sabien, tots ja ens havíem pronunciat. Però jo crec sincerament, senyores diputades i senyors diputats, que hi ha un intent partidista d'utilitzar aquest tema, perquè si no -torn repetir- quin sentit té fer una proposta al consell perquè facin allò que ja han fet?, per poder sortir a un titular de diari, el mateix que a l'Ajuntament de Maó.

Però entrem al text d'aquesta proposició no de llei. Com a primer punt ens demana un pronunciament al respecte d'aquest parlament; d'acord, Sra. Vinent, en açò totalment d'acord; estam d'acord a recuperar la Capitania de Menorca, sens dubte estam d'acord perquè vam ser els primers dins el consell executiu, juntament amb el PSOE, que ja ho vam demanar i no farem distint votar aquí que el que hem votat allà, som coherents i votarem el mateix. Però passem al segon punt, al segon punt, i ara ja sí al segon punt es veu o bé l'evident mala fe del Partit Popular, o bé, i no sé què és pitjor, una manifesta ignorància. En el segon punt se'ns demana que el Parlament insti el Govern de les Illes Balears, textualment, a manifestar el seu suport en el mateix sentit, és a dir, ens demanen que el Govern manifesti el suport al fet que Menorca recuperi la seva condició de capitania marítima, és així. Açò és el que..., jo sí que l'he escoltada, perfectament, però també he llegit el que posava. El problema... Miri, Sra. Vinent, no m'interrompi, està molt clar que a vostès els ve abans de les eleccions i munten aquí un sideral; el que passa és que ara no tenen altre remei que vendre'ns mel i sucre i rallar i intentar "pastelejar". Jo sé el que vostès posaven allà i dic en funció al que posaven, el que faci després ho agrairé o no ho agrairé.

El problema respecte a aquest segon punt, que insta el Govern a donar suport, és que el Partit Popular ens amaga, i no ho hauria d'amagar, o no sap, i ho hauria de saber, que el Govern de les Illes Balears ja ha manifestat el seu suport en aquest sentit, i ja l'havia manifestat quan vostès van redactar la proposició no de llei; quan vostès redacten la proposició no de llei ja ho havia manifestat. Per tant no ens vulgui fer veure..., o bé ho sabia i ens enganava, o no ho sabia i per tant no s'havia informat, com és la seva obligació, perquè no pot ser que una portaveu socialista l'hagi d'informar avui que el Govern ja ho ha fet. Açò no s'ho creu ningú.

Tenc aquí una còpia de l'escrit signat pel conseller de Mobilitat on en nom del Govern de les Illes Balears diu textualment: "La Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori manifesta el seu suport per la creació de la Capitania Marítima de Menorca, la qual cosa es comunica als efectes que corresponguin", suport clar i explícit, sense cap dubte, i repetesc que aquest escrit és anterior a la seva proposició no de llei. Per tant quan vostès van presentar aquesta proposició no de llei o ho sabien, o ho sabien i ho volien amagar, o si no ho sabien estan molt mal informats i (...).

Per tant el segon punt no té sentit, el segon punt no té sentit, no podem instar el Govern perquè faci el que ja ha fet. El Govern pot reiterar, pot tornar a donar suport, però en definitiva el que haurien de fer vostès és demanar-nos que aquest parlament felicites el Govern perquè ha fet les coses com toca. Jo li dic, Sra. Vinent, que si és ver tot aquest mel i sucre que ens ha volgut venir, torni pujar aquí dalt i digui: "D'acord, felicitem el Govern perquè ho ha fet bé"; veuríem la seva categoria. Si no, Sra. Vinent, veurem mala fet en la seva..., en la seva intervenció no, en la intenció darrera d'aquesta proposició, igual que hi va haver mala fe amb la que van presentar al consell, que bé que la van utilitzar durant la campanya, o bé a l'Ajuntament de Maó, que jo encara record el seu candidat atacant el batle, i ara senador, de Maó perquè no havia fet prou per defensar això.

Ens coneixem tots, sabem d'on venim, i sobretot, que és el més important, sabem on anam. Passi-ho bé. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Riudavets. Pel Grup Parlamentari Socialista... La Sra. Mercadal té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Vinent, avui ens duen aquí a debatre una proposició no de llei amb la qual qualsevol intent de confrontació en el seu fons jo diria que és pura ficció. Efectivament, un decret del mes de maig de l'any passat regula les capitànies i els districtes marítims, sobretot per desenvolupar l'estructura necessària per poder complir els objectius fixats per aquells ports que són competència de l'Estat i per la marina mercant. Aquest mateix decret, a la vegada que preveu que a Balears hi hagi dues capitànies marítimes, Palma i Eivissa, i que els dos ports de Menorca, Maó i Ciutadella, siguin districtes marítims de Palma, també estableix, i açò és important, els requisits i el procediment per a la creació de les noves capitànies marítimes.

Tant el Consell Insular de Menorca com els ajuntaments de Maó i de Ciutadella van reaccionar d'immediat per tal d'iniciar la tramitació necessària per a la creació de la Capitania Marítima de Menorca. L'argumentació que va utilitzar el Consell Insular de Menorca liderant aquesta proposta era molt clara i complia els tres requisits bàsics: que Menorca té un port d'interès general, que és el port de Maó; que Menorca té unes especials peculiaritats de trànsit marítim en cadascun dels seus dos ports que justifiquen la necessitat d'establir serveis d'organització i control del trànsit marítim de remolc i de

practicatge; i, tercer, una condició que és òbvia: que Menorca és una illa, condició geogràfica de primera magnitud amb la importància del trànsit marítim. És a dir, que tothom va fer els seus deures: el Consell Insular de Menorca liderant aquesta petició, amb el suport total dels ajuntaments de Maó i de Ciutadella i del Govern de les Illes Balears.

L'any 2007 va ser un any especialment important per al port de Maó, on és públic que es va situar com a segon port de les Illes Balears, i un exemple molt clar és el trànsit de creuers que va tenir, que va augmentar en relació a l'any anterior un 48% el nombre de vaixells i un 37% el nombre de passatgers.

El meu grup creu que l'objectiu que tots perseguim és que Menorca tenguí una capitania marítima no virtual sinó dotada suficientment i amb les competències que li pertocuin, i sense cap tipus d'oportunisme esperem una resposta favorable del Ministeri de Foment, que ens consta que ja hi està treballant.

Per tant entrant a la proposició no de llei del Partit Popular, que consta de tres punts, els diríem que amb el primer punt hi estam d'acord completament, i amb el segon faríem aquí una esmena *in voce* per substituir el text que el Partit Popular proposava per un text que vingués a dir aproximadament el mateix, que vingués a dir el següent: "El Parlament de les Illes Balears valora molt positivament que el Govern de les Illes Balears ja vagi manifestar el seu suport al Consell Insular de Menorca en aquest mateix sentit". I el tercer punt, lògicament, també és correcte. Si estan tots d'acord amb aquesta petita modificació votaríem tota la proposició no de llei a favor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Mercadal. Pel grup proponent i per un temps de cinc minuts té la paraula la Sra. Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument per agrair l'estaló del Partit Socialista perquè nosaltres no preteníem de cap manera, senyor..., confrontar en aquest tema, igual que en molts altres temes; tant de bo no ens tiréssim pel cap que un ha fet abans una cosa que l'altre; jo crec que vostè està un poc agressiu, un poc nerviós i s'ha de calmar. Les eleccions ja sé que no li han anat molt bé, a vostè, però com tots ens hem de calmar i hem de saber on som, i som ara al Parlament de les Illes Balears i estam defensant els interessos no de Mallorca, en aquest cas, ara de Menorca, però tots junts per poder aconseguir entre tots, sumant; en cap moment no ha estat la meua intenció que vostè no es prengué aquestes coses amb calma, jo me les hi prenc, jo me les hi prenc i esper que vostè també; si no, el convidaré a un "vàlium" perquè es calmi un poc.

No volem confrontació i sabem..., perquè precisament l'Ajuntament de Ciutadella és d'un color polític, el de Maó d'un altre, el consell, i amb tots hem anat a l'una, en açò, hem anat a l'una. Que el Govern ho hagi fet, miri, no se'm va comunicar, perdó, és una errada meua, però estic molt contenta que ja ho vagi fer, acceptam qualsevol cosa, i a més li ho agraeisc, els ho agraeisc. Jo ho vaig presentar el setembre perquè a més vaig veure fins i tot que l'alcalde de Maó en aquest cas es posava tossut, i ho entenc, jo fos l'alcalde de Maó o de Ciutadella en aquests moments també faria el mateix que van fer ells: escriuria a la ministra i demanaria que per favor se'ns tenguí el mateix respecte que a les altres illes. És que no pot ser d'una altra manera, no?

I nosaltres, d'interès partidista, cap ni un, li ho puc assegurar, li ho puc assegurar. Simplement hem duit la iniciativa aquí, si vol em retir i la presenta vostè, nosaltres també ho presentarem, també hi donarem suport, no hi haurà cap problema. Per tant jo no l'atacaré, no entraré en el seu joc.

Sí, nosaltres acceptam perfectament que es pugui valor molt positivament que el Govern hagi estalonat aquesta iniciativa anteriorment, fins i tot també podríem afegir que també el Consell Insular de Menorca, i també l'Ajuntament de Maó i també l'Ajuntament de Ciutadella, no tenim cap inconvenient, com més siguem molt millor en aquests fets, m'entén? Per tant també si ho agraiem a uns ho hem d'agrair a tots, perquè jo crec que el Consell de Menorca també ha fet l'esforç que els dos ajuntaments més afectats, que són Maó i Ciutadella, estiguin tots a l'una, en aquest cas. Per tant agrair a tots l'esforç i el suport que ha tingut Menorca en aquest cas.

Res més, moltes gràcies. Si a vostè li sembla bé ho podem agrair a tots; si no m'és igual. Gràcies.

(Remor de veus i aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vinent. No obstant això hi ha hagut comentaris, però ens agradaria saber en concret com queda i que ens fessin... Sí, Sra. Portaveu.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, la nostra proposta, com que qui va iniciar l'expedient precisament va ser el Consell Insular de Menorca i vostè el que proposaven era demanar el suport del Govern balear, que ja està fet, la nostra proposta exacta era "El Parlament de les Illes Balears valora molt positivament que el Govern manifestàs el seu suport", ara, si volen afegir "i a totes les administracions implicades" per part nostra no hi ha cap problema.

Moltes gràcies.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Perfecte, ho acceptam, beníssim. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Aquesta presidència, doncs, entén que queda aprovat per assentiment? Queda aprovat per assentiment.

V. Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici del 2007.

I passem al darrer punt de l'ordre del dia que correspon a la liquidació de pressupost del Parlament de les Illes Balears a l'exercici 2007.

Aquesta presidència demana a la Cambra si hi ha assentiment, també, en l'aprovació de la liquidació del pressupost.

Doncs, moltes de gràcies a tots.

Declaració institucional sobre el conflicte del Sàhara Occidental.

Em diuen que hi ha una declaració institucional i que hi ha un acord de tots els portaveus per procedir a la seva lectura, sobre el Sàhara. És així, senyors portaveus? Sí?

Procedeixi a la lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Gràcies, Sra. Presidenta.

"Declaració institucional sobre el conflicte del Sàhara Occidental.

El conflicte del Sàhara Occidental, l'antic Sàhara Espanyol, continua sense resoldre's trenta-tres anys després de la firma dels Acords de Madrid, en virtut dels quals Espanya va cedir a Marroc i a Mauritània el territori de la que havia estat la seva colònia. El Sàhara Occidental continua essent, al conjunt del continent africà, l'única excolònia que no ha passat per un procés de descolonització que el dugués a l'exercici de la sobirania.

El poble saharià viu, del 1975 ençà, en condicions dramàtiques. Una part important de la població viu exiliada als campaments de refugiats de la inhòspita regió algeriana de Tindouf, i depèn de l'ajuda internacional per sobreviure. Una altra part viu al territori actualment ocupat per Marroc, que l'ha sotmès a un intens procés de colonització, contrari a la legalitat internacional, i que explota les riqueses que en justícia corresponen al poble saharià, tals com els bancs de pesca i els jaciments de fosfats de Bucraa.

La població del Sàhara Occidental se sent abandonada per una comunitat internacional que no ha tengut la voluntat de fer efectiva la decisió de les Nacions Unides de celebrar un referèndum en què el poble saharià pogués decidir sobiranament sobre la seva integració al Marroc o la seva

independència. Els saharians, després d'apostar decididament per les vies diplomàtiques de solució, veuen com el conflicte s'eternitza, sense perspectives de superació del marc actual.

Durant tots aquests anys, la repressió de les autoritats marroquines contra els activistes saharians dels territoris ocupats ha estat constant. Un recent acte del jutge Baltasar Garzón, admetent a tràmit una denúncia contra responsables de desaparicions de dirigents saharians, n'és una bona mostra. En els darrers anys, hem assistit a un revifament de les reivindicacions i protestes dels saharians dels territoris ocupats, a les quals Marroc ha tornat a contestar amb repressió. Les més prestigioses organitzacions de defensa dels drets humans han denunciat arrests, maltractaments i manca de les més elementals llibertats. L'antiga colònia espanyola està sotmesa, a més, a un dur bloqueig informatiu per part de les autoritats marroquines. L'Alt Comissariat de les Nacions Unides va redactar, l'any 2006, un informe on denuncia aquestes greus violacions dels drets humans i que, incomprensiblement, no ha estat publicat.

El Parlament de les Illes Balears fa seus els sentiments de solidaritat de la societat balear cap al poble saharià.

Reitera, per tant, la seva demanda d'una solució negociada al conflicte, acceptable per ambdues parts, justa, basada en les resolucions de Nacions Unides i en l'exercici del dret d'autodeterminació i plenament respectuosa de la legalitat internacional.

Expressa, a més, la seva preocupació per la greu situació de violació dels drets humans que es pateix al Sàhara ocupat.

Parlament de les Illes Balears, 11 de març del 2008."

LA SRA. PRESIDENTA:

I ara sí... Aplaudim?

(Aplaudiments)

Ara sí que, no havent més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS